

Já, písnička

Schvalovací doložka ministerstva školství:

Schválilo MŠMT ČR čj. 12595/94 - 22 dne 19. 10. 1994 k zařazení do seznamu učebnic pro základní školu.

Recenzenti:

PhDr. Pavel Klapetek

Dr. František Mouryc

© Petr Jánský, 1994

Cover © Ladislav Dvořák, 1994

ISBN 80-85925-01-X

Já, písnička

Zpěvník pro žáky základních škol

I. díl
pro 1. - 4. třídu

OBSAH

LIDOVÉ

A já pořád, kdo to je	6
A já sám	6
Aby nás Pán Bůh	
miloval	7
Adámku náš	8
Ach, má milá	9
Ach, není tu, není	8
Andulka konopě močila	10
Andulko šafářova	10
Bejvávalo	12
Boleslav, Boleslav	11
Bratři, bratři	11
Bude zima	13
Cib, cib, cibulenska	12
Co, sedláci, co děláte	14
Co to tam šupoce	13
Čerešničky	15
Čemé oči	14
Červená, modrá fiala	16
Červená růžičko	17
Červená se line záře	34
Či je děvče	16
Čížečku, čížečku	7
Dobrou noc, má milá	18
Dyby byla Morava	31
Ej, lásko, lásko	17
Ej, padá rosička	18
Hajha, husy	19
Honza s Frantou	52
Hop, hej! Cibuláři	19
Hořela lípa, hořela	20
Hrály dudy	20
Hvězdičky, dobrou noc	21
Chovejte mne, má	
matičko	21

Já husárek malý	22
Já jsem malý mysliveček	25
Já jsem muzikant	23
Já jsem z Kutné Hory	24
Já mám doma trnku	28
Já mám chaloupku	24
Já mám malovanou	
vestu	26
Já se dycky vohlídám	27
Jede, jede poštovský	
panáček	26
Jedna, dvě, tři	27
Jináč není posvícení	29
Jsou mlynáři	28
K Budějicům cesta	29
Kdyby byl Bavorov	30
Kdyby mě to Pán Bůh	
dal	31
Kdybys měla, má	
panenko	32
Když jsem husy pásala	30
Když jsem chodil do	
školy	32
Když jsem já sloužil	33
Když jsem já šel	34
Když jsem já ty koně	
pásal	35
Když jsem jel do Prahy	40
Když jsem k vám	
chodíval	35
Kolíbala bába čerta	36
Koulelo se, koulelo	36
Ková synek, ková	37
Kudy, kudy, cestička	37
Letěla husička	38

Loučení, loučení	38
Maličká su	39
Mám já v levé noze trn	39
Marjánko, Marjánko	40
Měla jsem já hulána	41
Měsíček svítí	42
Muzikanti, co děláte	42
Myšliveček skoro vstává	41
Na Bílé Hoře	43
Na rozlučení	43
Na tom našem dvoře	44
Na tom pražským mostě	44
Na tu svatú Katerinu	45
Na tý louce zelený	46
Nechod tam	47
Nejsi, nejsi	48
Nemelem, nemelem	49
Nepudu domů	47
Nestarej se, ženo má	49
Nestůjte, mládenci, pod	
okny	46
Neťukej, neťukej	50
Ó, řebíčku	50
Ó, Velvary	51
Od Tábora až k nám	52
Okolo Hradce	53
Okolo Súče	54
Ovčáci, čtveráci	48
Pásla ovečky	54
Pec nám spadla	51
Pekla vdolky	55
Plavala husička po	
Dunaji	55
Počkej, já povím	56
Pod naším okýnkem	56

Pod našima okny.....	57
Pod Prešpurkem kraj	
Dunaja	22
Pod tým našim	
okénečkem	58
Prší, prší	57
Ptala se Zuzana Kuby	59
Ráda, ráda	61
Rostó, rostó	60
Rybička maličká	75
Řekni, řekni, řekni jí	61
Sedí vrabec na kostele...	60
Sivá holubičko, kdes byla	58
Spadla mi šablička	63
Spi, děťátko, spi	62
Spievanky, spievanky	62
Stála basa u primasa	67
Stávaj, Jano, hore	69
Stůj, břizo, zelená	63
Šel tudy, měl dudy	66
Šel zahradník	64
Šla Nanynka do zelí	64
Šly panenky silnicí	65
Takhle v Rokycanech	66
Tancujte, myši	68
Táto můj, mámo má	67
Teče voda proti vodě	68
Tluče bubeníček	69
Tovačov, Tovačov	70
Travička zelená	71
Tynom, tánom	70
U panského dvora	72
Utíkej, Káčo	9
Už je to uděláno	76
Už ty pilky dořezaly	71

Voči, černé voči	72
Voděnka studená	73
Vrť sa děvča	73
Vy řeznici, řemesnici	25
Vyletěla holubička	74
Za tou naší stodoličkou	75
Zajíček běží po silnici	76
Zelený hájové	77
Zpívala bych, zpívala	77
Žezuličko, kde jsi byla	75
Žezuličko	75

Severní vítr	97
Sluničko	98
Tisíc mil	102
Trpasličí svatba	100
Tři citrónky	103
Vadí, nevadí	104
Valčíček	106
Vesnická romance	99
Zlaté střevíčky	107

KOLEDY

Dědečku, dědečku,	
koleda	108
Dej Bůh štěstí	108
Jak jsi krásné, neviňátko	
.....	109
My tři králové	111
Nesem vám noviny	110
Pásli ovce Valaši	111
Pojďte, chlapci, k nám...	
.....	112
Rolničky	113
Rychle bratři	114
Štěstí, zdraví, pokoj	
svatý	115
Ukolébavka	112
Veselé vánoce	116
Veselé vánoční hody	114
Z jedné strany chvojka ..	
.....	109

UMĚLÉ

Buráky	79
Černý muž	80
Červená řeka	81
Ho ho Watanay	82
Honky tonky blues	83
Chajda malá	84
Chodím po Broadwayi	85
Lojza a Líza	86
Malé kotě	87
Máminy oči	84
Mamivá sestřenice	88
Muzikant	89
Náměšť	90
Nepořádný krtek	90
Niagara	91
Okoř	92
Opouštím svůj rodný kraj	
.....	94
Parta z ranče Y	101
Písnička česká	95
Rodné údolí	96

Přehled akordů	118
Přehled rytmů	119

A JÁ POŘÁD, KDO TO JE?

Česká z Bydžovska

(Doprovod: 5)

Allegretto

D G G#dim D A7 D

A já po-řád: Kdo to je? Kdo to je, že nám ne-dá po-ko-je.

A7 D A7 D

A já po-řád, kdo to tlu-če a on bed-nář na o-bru-če.

2. Bed-nář su-dy do-dě-lá-vá, při tom vel-ké rá-ny dá-vá.

G G#dim D A7 D

A já pořád: Kdo to je? Kdo to je, že nám ne-dá po-ko-je.

A JÁ SÁM

Česká

(Doprovod: 4)

Mírně

A E A

A já sám, dyc-ky sám, svý ko-níč-ky o-kší-ru-ju,

A E A E

o-če-sám. Svý ko-níč-ky o-kší-ru-ju, svou pa-nen-ku

A E A

po-mi-lu-ju a já sám, dyc-ky sám, svý ko-níč-ky o-če-sám.

ABY NÁS PÁN BŮH MILOVAL

Česká

(Doprovod: ad libitum)

Zvolna

C F G C F G C F G⁷ C

1 A - by nás Pán Bůh mi - lo - val, mi - lo - val,
hří - chy od - pus - til, ne - be dal, ne - be dal!

Em F C F C Dm Am C F

6 Nic ne - žá - dá - me, je - nom to sa - mé: a - by nás

G C F G C F G⁷ C

11 Pán Bůh mi - lo - val, mi - lo - val.

ČÍŽEČKU, ČÍŽEČKU

Česká

(Doprovod: 1)

Mírně

D A⁷ D

1 Čí - žeč - ku, čí - žeč - ku, ptáč - ku ma - lič - ký, po - věz mi čí -

A⁷ D G D

6 žeč - ku, jak se - jou mák? Aj tak, tak se - jou mák,

A⁷ D G D A⁷ D

11 aj tak, tak se - jou mák, aj tak, tak se - jou mák, tak se - jou mák.

2. ... roste ...

4. ... plejou ...

6. ... lámou ...

3. ... kvete ...

5. ... zraje ...

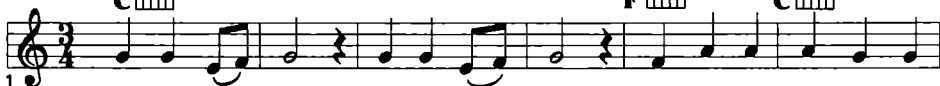
7. ... jí ...

ADÁMKU NÁŠ

Česká

(Doprovod: 7)

Moderato

A-dám-ku náš, co-pak dě - láš? Na lou-ce ti pa-sou,

ty jsi me - zi cha-sou, o nic ne - dbáš, o nic ne - dbáš!

VERZE II .

1. Adámku náš, copak děláš?

Děti jdou do školy, tys ještě v posteli,
na nic nedbáš, na nic nedbáš.

2. Adámek vstal, boty hledal.

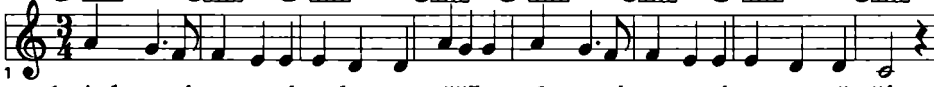
Nevěděl kam boty, kabátek, kalhoty
včera si dal, včera si dal.
(všechno zaspal, všechno zaspal.)

ACH, NENÍ TU, NENÍ

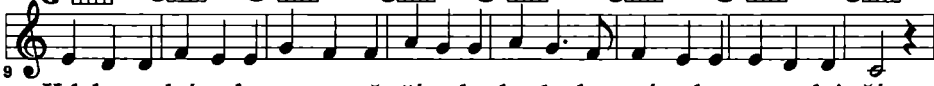
Česká

(Doprovod: 2, 7)

Mírně

1. Ach, není tu, není, co by mne těšilo, ach, není tu, není, co mne tě - ší.

Kdyby tu bý-valo, co mne tě - ší-valo, by-lo by mé srdce ve-se-lej - ší.

2. Jaké to vorání bez pluhu, bez koní,
jaké to vorání bez koleček?

Takové vorání, jako milování,
jako milování bez hubiček!

3. Pořád mně dávají, co se mně nelíbí,
pořád mně dávají, co já nechci;
dávají mně vdovce, ten má jen půl srdce,
půl ho dal nebožce, půl by dal mně.

ACH, MÁ MILÁ

Moravská balada

(Doprovod: 7)

Zvolna

1. Zná - mé já há - jí - ček ze - le - ný, zná - mé já há - jí - ček ze - le -

ný. Ach, má mi - lá, pěkná - má mi - lá, čer - ve - ná.

2. Pod ním je louka zelená, ...
3. Na ní studánka roubená, ...
4. V ní se má milá umejvá, ...
5. A když se bíle umyla, ...
6. Bílým šátečkem utřela, ...

7. Tak hned falešně myslela, ...
8. Co jsem se tebe nahledal, ...
9. Hory, doly jsem obešel, ...
10. A nikde jsem tě nenašel, ...
11. Zná - mé já hájíček zelený, ...

UTÍKEJ KÁČO

Česká

(Doprovod: 8)

Vesele

1. U - tí - kej, Ká - čo, u - tí - kej, u - tí - kej, ho - ní tě ko - cour

di - vo - kej, di - vo - kej, ho - ní tě ko - cour di - vo - kej.

2. Káča utíká co může, co může,
kocour ji chytit nemůže, nemůže,
kocour ji chytit nemůže.

ANDULKA KONOPĚ MOČILA

Česká

(Doprovod 2, 7)

Allegretto

1. An-dul-ka ko-no-pě mo-či-la, žabka jí do ka-psy sko-či-la,
 6. na dru-hý den mo-či-la len, žab-ka jí z kap-sič-ky
 6. sko-či-la ven, ven, ven, žab-ka jí z kap-sič-ky sko-či-la ven.

ANDULKO ŠAFÁŘOVA

Česká

(Doprovod: 8)

Moderato

1. An-dul-ko ša-fá-řo - va, hu-sič-ky ne-máš do - ma.
 7. Hu-sy jsou v ječ-me-ně, An-dul-ko, vy-žeň je!
 16. Vy-žeň je z ječ-me-ne ven dřív, než bu - de bí-lej den.

2. Já bych je ven vyhnala, jen kdybych se nebála.

Paňmáma lehce spí, jak se hnu, všechno ví!

Já nesmím z komůrky ven dřív, než bude bílej den.

BOLESLAV, BOLESLAV

Česká

(Doprovod: 1)

Allegro

1. Bo - le - slav, Bo - le - slav, pře - krás - né měs - to.

Ne - plač hol - ka, ne - na - ří - ke j, mo - je ne - věs - to! to!

2. Jampak nemám plakat, smutná naříkat,
když tě vidím do vojenských šatů oblékat.

3. Ty vojenské šaty trápí srdce mé,
neplač, holka, nenaříkej, vždyť se sejdem!

BRATŘI, BRATŘI !

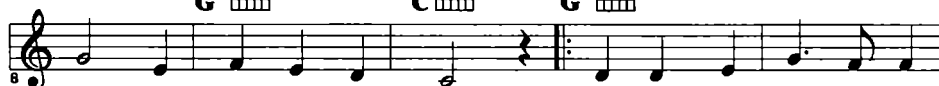
Česká

(Doprovod: 7)

Rozmarně

Bra - tří, bra - tří, buď - me jen ve - se - lí, bra - tří,

bra - tří, ra - duj - me se! Nou - ze nám pře - sta - la,

bí - da nám na - sta - la, bra - tří, bra - tří, ra - duj - me se!

BEJVÁVALO

Česká (kánón)

(Doprovod: 7)

Moderato

sim.

II.

III.

CIB, CIB, CIBULENKA

Česká

(Doprovod: 4)

Allegretto

BUDE ZIMA, BUDE MRÁZ

Moravská

(Doprovod: 1)

Klidně

Bu - de zi-ma, bu-de mráz, kam se ptáč-ku, kam scho-váš?

1. Schovám já se pod hru-du, tam já zi-mu pře-bu-du.

2. Schovám se do ja-vo-ra, tam bu-de má ko-mo-ra.

3. Schovám já se pod me-zu, až pře-sta-ne, vy-le-zu.

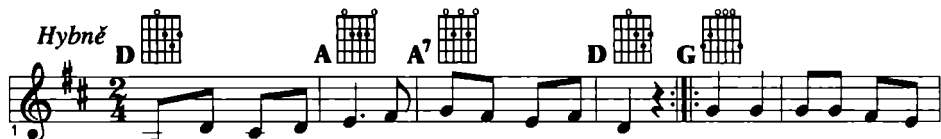
4. Až přestane, vyletím, širý svět rozveselím.
půjde milá na trávu, zazpívám jí nad hlavú.

CO TO TAM ŠUPOCE

Moravská ze Slovácka

(Doprovod: 5)

Hybně

1. Co to tam šu-po-ce za tú sto-do-lú, šo-ha-jo-vi ko-ně,

šo-ha-jo-vi ko-ně, šo-ha-jo-vi ko-ně vo-dy ne-ma-jú.

2. Nemajú voděnky, chtělo sa jim pít,
mosela šenkérka, mosela šenkérka,
mosela šenkérka pro vínečko jít.

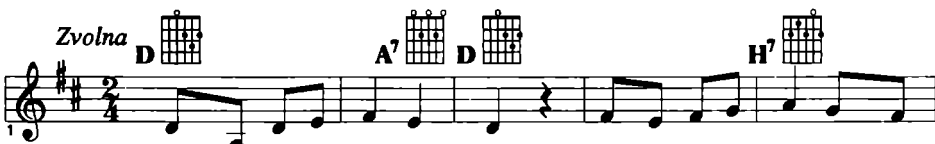
3. Špatný si synečku, špatný hospodář,
že svým koníčkem, že svým koníčkem,
že svým koníčkem vody nepodáš.

ČERNÉ OČI, JDĚTE SPÁT

Česká

(Doprovod: 1)

Zvolna

1. Čer-né o-či, jdě-te spát, čer-né o-či, jdě-te spát,

však mu-sí-te rá-no vstát, však mu-sí-te rá-no vstát.

2. Ráno, ráno, raničko,
dřív, než vyjde sluníčko.

4. Prochází se po rynku,
nese smutnou novinku.

3. Sluníčko už vychází,
má milá se prochází.

5. Novinečku takovou,
že na vojnu verbujou.

6. Když verbujou, budou brát,
škoda hochů nastokrát.

CO, SEDLÁCI, CO DĚLÁTE ?

Česká

(Doprovod: 7, 8)

Allegretto

Co, sed - lá - ci, co dě - lá - te? Po-le má - te, ne-o-rá - te!

Co, sed - lá - ci, co dě - lá - te? Po-le má - te a ne-o-rá - te!

ČEREŠNIČKY

Moravská z Kopanic

(Doprovod: 5)

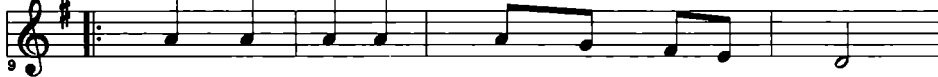
Vesele

1. Če - reš - nič - ky, če - reš - nič - ky, če - reš - ně,

vy ste sa ně roz - sy - pa - ly na ces - tě.

Kdo vás na - jde, ten vás po - sbí - rá,

já som ma - la včé - ra ve - čér fra - jí - ra.

2. Bol to frajír malovaný ak rúža,
toho bych si vyvolila za muža.
Ani bych mu robít nedala,
jenom ako rúžu bych ho chovala.

3. Ako rúžu, ako rúžu červenú,
ja bych bola jeho ženú milenú,
ja bych bola jeho lilija
a on moja rúža, rúža červená.

4. A keď bych ho, a keď bych ho dostala,
pak bych se mu, pak bych se mu vysmála,
robít bude a já tancovat,
preca já si umím chlapca vychovat.

ČERVENÁ, MODRÁ FIALA

Česká

(Doprovod: 8)

Hybně

1. Čer - ve - ná, mo - drá fi - a - la, fi - a - la, kdes ji má mi - lá
tr - ha - la, tr - ha - la, kdes ji má mi - lá tr - ha - la?

2. Trhala jsem ji v zahrádce,
zabolelo mě mé srdce.

3. Zelené, bílé ořeší,
ach, kdo mé srdce potěší?

4. Zarmoutil mně ho ledakdo,
ale potěšit nemá kdo.

ČI JE DĚVČE

Moravská z Hané

(Doprovod: 5)

Hybně

1. Či je, či je, či je děv - če v té čer - ve - né ka - ca - baj - ce,
2. Ke - rá do - bró ka - šu va - ří, ke - rá do - bře hos - po - da - ří,
či je, či je, či je děvče, to je děvče my. A proč a zač, a
ke - rá do - bró ka - šu va - ří, to je děvče my.
proč a zač a nač, a proč a zač, a proč a zač a nač.

ČERVENÁ RŮŽIČKO, ROZVÍJEJ SE

Česká z Chodska

(Doprovod: Ad libitum)

Velmi zvolna

1. Čer-ve-ná rů-žič-ko, roz-ví-jej se, stu-de-ná vo-dič-ko,
 ro-zle-vej se; roz-le-vej se po ka-me-ní,
 na-sta-lo nám smutné roz-lú-če-ní, roz-lú-če-ní.

2. Který ptáček na dvou stromech sedá,
 ten v tom světě žádnou radost nemá,

tak jako ten mládeneček,
 který sedá u dvou děvčáteček.

EJ, LÁSKO, LÁSKO

Moravská ze Slovácka

(Doprovod: Ad libitum)

Zdlouha

1. Ej, lás-ko, lás-ko, ty nej-si stá-lá,
 2. Vo-da u-ply-ne, lás-ka po-mi-ne,
 ja-ko vo-děn-ka me-zi bře-ha-ma.
 ja-ko lís-te-ček na roz-ma-rý-ně.

DOBRÚ NOC, MÁ MILÁ

Slovenská

(Doprovod: Ad libitum)

Zvolna

Am Dm Am E Am C G C

1. Dob-rú noc, má mi-lá, dob - rú noc, Dob - rú noc,
 nech ti je sám Pánboh na po - moc!

Em G⁷ C E Am Dm Am E Am

dob - re spi, nech sa ti sní-va-jú slad - ké sny.

2. Dobrú noc, má milá, dobrú noc, Dobrú noc, dobre spi,
 nech je ti sám Pánboh na pomoc! nech sa ti snívajú o mne sny.

EJ, PADÁ, PADÁ ROSIČKA

Moravská ze Slovácka

(Doprovod: 1)

Rázne

Em Am Em H⁷ Em G

1. Ej, pa-dá, pa-dá ro - sič - ka, spa-ly by

D G G D H⁷

mo-je o - čič - ka. Spa-ly by mo-je, spa - ly by

Em C Am H⁷ Em

tvo - je, spa - ly by o - ny o - bo - je.

2. Ej, padá, padá listopad,
 pozdravuj milú nastokrát;
 pozdravuj milú, holuběnkú sivú,
 že ju tu mosím zanechat.

HOP, HEJ ! CIBULÁŘI

Česká

(Doprovod: 7, 8)

Moderato

1.   2.

Hop, hej! Ci-bu-lá - ři, ci-bu-lá - ři je - dou, ve - zou.
hop, hej, ci-bu-lič-ku, ci-bu-lič-ku

Ci-bu-lič-ka hlad-ká, má pa-nen-ka sladká. Hop, hej! Ci-bu-lá - ři,

ci-bu-lá - ři je - dou. Cibuláři jedou, ci-bu-lič-ku ve-zou,

ci-bu, ci-bu, ci-bu, ci-bu-lič-ku, budou ji prodávat po tro-níč-ku.

HAJHA, HUSY

Česká

(Doprovod: 5, 4)

Allegro

1. Haj-ha, hu-sy, ze pše-ni-ce, haj-ha, hu-sy, ze ži-ta,

   1. 2.

lep-ší je ta ma-lá hoř-ka, než-li je ta ve-li-ká, ve-li-ká.

2. Ta malá se sama točí, a ta velká nemůže,
ona čeká na chasníka, až jí chasník pomůže.

HOŘELA LÍPA, HOŘELA

Česká

(Doprovod: 2, 7)

Mírně

1. Hoře-la lí-pa, ho-ře-la, pod ní pa-nen-ka se-dě-la,

jis-křič-ky na ní pa-da-ly, mlá-den-ci pro ni pla-ka-li.

2. Cožpak vy pro mě pláčete?

Vždyť nejsem sama na světě,

vždyť nejsem sama jediná,

děvčat je plná dědina.

HRÁLY DUDY

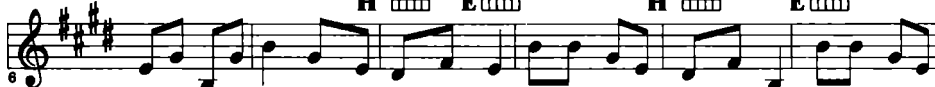
Česká

(Doprovod: 3)

Allegro

1. Hrá-ly du-dy u Pobudy, já jsem je sly-še-la. Dá va-li mně

kominíka, já jsem ho ne-chtě-la. A já radši krej-čí-ho, to je něco

lep-ší-ho, u-ši-je mi šněrovačku ze sa-mý-ho zla-tý-ho.

2. Ještě lepší, nežli krejčí, dudáček je jako květ,
přijde ke mně, zadudá mně, všichni budou závidět.

Zadudej mi, trošičku, mojí milou písničku!

Při-deš-li k nám dneska večer, dám ti sladkou hubičku.

HVĚZDIČKY, DOBROU NOC

Česká

(Doprovod: 7)

Zvolna

1. Hvěz-dič-ky, dobrou noc, já už jdu spát, hvěz-dič-ky,

dob-rou noc, já už jdu spát. Vy za mě hlí-dej-te, u - blí - žit

ne-dej-te, pa-nen-ce mé mi-lé, kte-rou mám rád.

2. [: Stříbrný měsíčku na nebíčku, :]
dej za mě mé milé, panence rozmilé,
sladounkou hubičku na dobrou noc.

CHOVEJTE MNE, MÁ MATIČKO

Česká

(Doprovod: 5, 1)

Moderato

Chovejte mne, má maticko, jako míšeňské jablíčko, chovejte mne,

má maticko, ja-ko z rů-že květ. Jen až vy mne vy-cho-vá-te,

pak se na mne podíváte, jak mně bude pěkně slušet bí-lý ka-bá-tek.

JÁ HUSÁREK MALÝ

Česká z Čáslavska

(Doprovod: 5, 4)

Živě

1. Já hu-sá-rek ma-lý, bo - ty roz-tr - ha-ný;
2. Ta - tí-ček to sly-šel, ven z ko-můr-ky vy-šel,

já na voj-nu ne-po-je-du, až bu-du mít no-vý.
bo-ty mu dal u-dě-la-ti, na voj-nu jet mu-sel.

POD PREŠPURKEM KRAJ DUNAJA

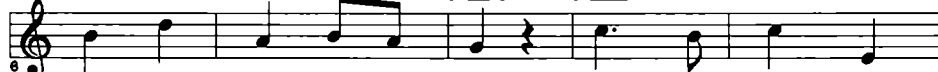
Moravská z Kopanic

(Doprovod: 1, 5)

Pochodem

1. Pod Preš - pur-kem kraj Du-na - ja, pod Preš -

pur - kem kraj Du - na - ja je ka - sár - ňa,

je ka - sár - ňa, je ka - sár - ňa ma-lo-va - ná.

2. [: Pod kasárňú strom zelený, :]
[: pod tým stromem, :]
pod tým stromem vojsko leží.

3. [: Z hory věter profukuje, :]
[: už to vojsko, :]
už to vojsko mašíruje.

4. [: Mašíruje na dvě strany, :]
[: z Uher do Čech, :]
z Uher do Čech, do Moravy.

JÁ JSEM MUZIKANT

Česká

(Doprovod: 5)

Mírně rychle

1. Já jsem mu-zi-kant a při-chá-zím k vám z čes-ké ze-mě.

My jsme mu - zi - kan - ti, při - chá - zí - me k vám.

Já u - mím hrá - ti. My u - mí - me ta - ky.
A to na hou - sle. Jak se na ně hra - je?

Fid-li, fid-li, sta-ré vi-dli, fid-li, fid-li, hou-slič-ky, hou-slič-ky.

2. ...

A to na basu. Jak se na ni hraje?

**Stála basa u primasa, za kamnama stála,
jak primaska zatopila, basa sama hrála.**

3. ...

A to na trumpetu. Jak se na ni hraje?

**[: Já rád játra, ty rád játra,
on rád játra trumpeta. :]**

4. ...

A to na bubínek. Jak se na něj hraje?

**[: Bumtarata, bumtarata,
bumtarata, bubínek. :]**

JÁ JSEM Z KUTNÉ HORY

Česká

(Doprovod: 4)

Allegretto

Chords: C, G⁷, C, G⁷, C

Já jsem z Kut-né Ho-ry, z Kut-né Ho-ry kou-del-ní-kův syn.

Chords: F, G⁷, C, G⁷

Já mám v Praze tři do-my, až je kou-pím, bu-dou mý; já jsem

Chords: C, G⁷, C

z Kut-né Ho-ry, z Kut-né Ho-ry kou-del-ní-kův syn.

JÁ MÁM CHALOUPKU

Česká

(Doprovod: 2, 8)

Živě

Chords: C, G⁷, C, G⁷, C, G⁷, C, Dm, C, G⁷

Já mám cha-loup-ku na vrš-ku, bez doš-ků, o - tr - ha -

Chords: C, G⁷, Dm, A⁷, Dm, G⁷, C, G⁷

nou. Až já se o - pi - ju, já si ji

Chords: C, G⁷, C, C⁷, F, C, G⁷, C

po - ši - ju hra-hra-hra, hra-hra-hra, hra - cho - vi - nou.

JÁ JSEM MALÝ MYSLIVEČEK

Zlidovělá

(Doprovod: 8)

Já jsem ma - lý my - sli - ve - ček, sot - va flin - tu ne - su, —

ho - dí - m si ji přes ra - me - no a pos - pí - chám k le - su. —

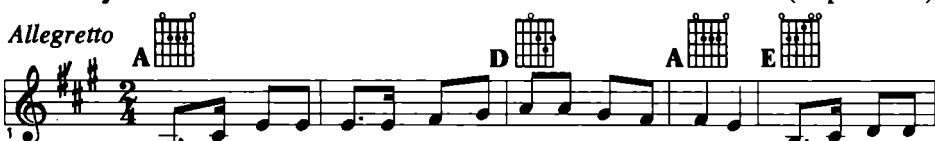
2. Přišel jsem tam časně z rána, byla ještě rosa,
sedl jsem si pod stromeček a poslouchal kosa.

VY ŘEZNICI, ŘEMESNICI

Lašský tanec

(Doprovod: 5)

Allegretto

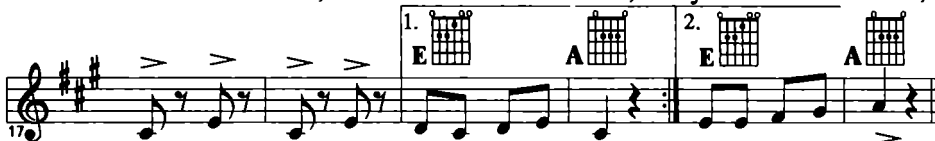
Vy řez - ni - ci, ře - me - sni - ci, vy se do - bře ma - tě, dyž vy ně - co

ku - pu - je - tě, dy - cky se smlu - va - tě. Zač te - ho vo - la

da - tě do - slo - va, zač ho da - tě, dyž nic ne - ři - ka - tě,

zač ho da - tě, da - tě do - slo - va, da - tě do - slo - va?

JÁ MÁM MALOVANOU VESTU

Česká

(Doprovod: 7, 8)

Allegro

Musical score for 'Já mám malovanou vestu'. The score is written in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 3/4 time signature. The tempo is marked 'Allegro'. The lyrics are: 'Já mám ma-lo-va-nou ve-stu, ve-stu, ve-sti-čku, já mám ma-lo-va-nou ve-stu, ve-sti-čku mám. Fine'. The score includes guitar chords: A, E7, and A. The melody is simple and catchy, with a final 'Fine' marking.

D. C. al Fine

JEDE, JEDE POŠTOVSKÝ PANÁČEK

Česká

(Doprovod: 2, 8)

Allegro

Musical score for 'Jede, jede poštovský panáček'. The score is written in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 3/4 time signature. The tempo is marked 'Allegro'. The lyrics are: '1. Jede, je-de poštovský pa-ná-ček, je-de, je-de poštovský pán. Má vraný koníčky, jako dvě ry-bičky, je-de, je-de do Ro-ky-can.' The score includes guitar chords: D, A7, and D. The melody is simple and catchy, with a final 'Fine' marking.

2. Jede, jede poštovský panáček,
jede, jede poštovský pán.
Vpředu má trubičku a vzadu truhličku,
jede, jede do Rokycan.

JÁ SE DYCKY VOHLÍDÁM

Česká z Chodska

(Doprovod: 1)

Moderato

1. Já se dycky vo-hlí-dám, vo-hlí-dám k do-ma - žli-ckým

za - hra - dám; a - sli je tám e - ště mo - dro -

o - ký děv - če, já si na ně za - vo - lám.

2. Ha já je tám nevidím, nevidím,
hani je tám neslyším;
s kym pa já se eště, moje zlatý děvče,
s kym pa já se potěším?

3. Na dolině rymíček, rymíček,
napájí tám Jeníček,
štyry koně vraný, pěkně hučesaný,
je zkrvácený šecek.

4. To není krev z koníčka, z koníčka,
to je z mého Jeníčka,
že ho posekala, že ho posekala
ta vojancká šavlička.

JEDNA, DVĚ, TŘI, ČTYŘI, PĚT

Česká (kánon)

(A capella)

Jed-na, dvě, tři, čty-ři, pět, cos to, Jan-ku, cos to sněd?

Bram - bo - ry pe - če - ný, by - ly má - lo maš - tě - ný.

JÁ MÁM DOMA TRNKU

Česká

(Doprovod: 5)

Allegro

Já mám doma trnku, trnku, trnku, v malo-va-ným hrnku, hr-neč-ku.

Tra-la-la-la - la-la - la-la - la-la, tra-la-la-la - la-la - la-la - la.

Valašský (Lašský) tanec: Má milá má trnku, trnku, trnku,
vařila ju v hrnku, hrnečku. Tralala ...

JSOU MLYNÁŘI

Česká

(Doprovod: 5)

Vesele

Jsou mly-ná-ři chla-pi, chla-pi, když jim mlý-ny kla-py, kla-py,

jsou mly-ná-ři chla-pi, chla-pi, když jim mlý-ny jdou.

Když jim mlý-ny ne-chtí kla-pat, za-čnou ja-ko šelmy pla-kat.

Jsou mly-ná-ři chla-pi, chla-pi, když jim mlý-ny jdou.

JINÁČ NENÍ V POSVÍCENÍ

Česká

(Doprovod: 8)

Allegro

1. Jináč ne-ní v po-sví-ce-ní, sel-ky se od zla-ta blejskají,
mlá-den-ci, o-rá-či vej-ska-jí; pojd'-me tam,
ať zví-me, co to má zna-me-nat, spa-tří-me.

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 2/4 time. It includes guitar chord diagrams for D, A7, G, D, G, D, Em, F#, A7, and D.

K BUDĚJICŮM CESTA

Česká

(Doprovod: 8)

Vesele

1. K Budějicům cesta, a-le že je ouzká, kdy by na-ši pá-ni
po-vo-le-ní da-li, je tam hol-ka hez-ká, hez-ká.

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 3/4 time. It includes guitar chord diagrams for A, E, D, and A.

2. Já jsem se tam dostal,
dobře jsem se vyspal.
Vona ráno vstala, dveře zavírala,
jen abych tam zvoštal.

3. Já tam nezvostanu,
já musím jít domů,
koníčky pucovat, pěkně okšírovat
a dát jim obroku.

KDYBY BYL BAVOROV

Česká

(Doprovod: 5)

Mírně rychle

1. Kdy-by byl Ba-vo-rov, co jsou Vod-ňa - ny,
dal bych ti hu-bič-ku na o - bě stra - ny.

A - le že je za vo-dou, za vodičkou stu-de-nou,

ne-dám ti, má mi-lá, a - ni je-di - nou.

2. Kdyby byl Bavorov, co Prachatice,
dal bych ti hubiček na sta tisíce.
Ale že je ...

KDYŽ JSEM HUSY PÁSALA

Česká

(Doprovod: 5)

Allegro

Když jsem hu-sy pá-sa-la, zi-mou jsem se třá-sa-la,

teď už hu-sy ne-pa-su a zi-mou se ne-třa-su.

(Běží liška k Táboru, nese pytel zázvoru,
ježek za ní pospíchá, že jí pytel rozpíchá.)

KDYBY MNĚ TO PÁN BŮH DAL

Česká

(Doprovod: 1)

Moderato

1. C G7 C G7

Kdyby mně to Pán Bůh dal, a-by si mě du - dák

6. C F G7 C

vzal. Du-dy bych mu no-si-la, chleba bych mu pro-si - la.

11. G7 C G7 C

Kdyby mně to Pán Bůh dal, a-by si mě du - dák vzal.

DYBY BYLA MORAVA

Moravská z Valašska

(Doprovod: 5)

Živě

1. A E A

1. Dy - by by - la Mo - ra - va ja - ko je Ví - deň,
da - la bych ti hu - bě - nek na ce - lý tý - den.

6. D E

R. A-le že je Mo - ra - va ma - lu - čká, o - ši - di - la

10. 1. A E A 2. A E A

cé - re - čka sy - ne - čka, sy - ne - čka.

2. Dyby byla Morava jako jsou Čechy,
dala bych ti huběnek plný dva měchy.

R.

KDYBYS MĚLA, MÁ PANENKO, STO OVEC

Česká

(Doprovod: 1)

Mírně

D

Em

Kdybys mě-la, má panen-ko, sto ovec, sto ovec, a já jenom

za kloboukem ja-lovec, ja-lo-vec, ne-bu-deš má, není mož-

ná, a-ni ti to, má panen-ko, Pán - bůh ne - dá.

2. Kdybys měla, má panen-ko, [: celý lán, :]

a já jenom zahrádečku [: jako dlaň, :]

nebudeš má, ...

3. Kdybys měla, má panen-ko, [: sto dvorů, :]

a já jenom otrhanou [: stodolu, :]

nebudeš má,

KDYŽ JSEM CHODIL DO ŠKOLY

Česká

(Doprovod: 4)

Živě

D

A7

D

A7

D

1. Když jsem cho-dil do ško-ly, u-čil jsem se li-te-ry,

jed-na, dvě, tři, čty-ři, to jsou mo-je li-te-ry.

KDYŽ JSEM JÁ SLOUŽIL

Česká z Berounska

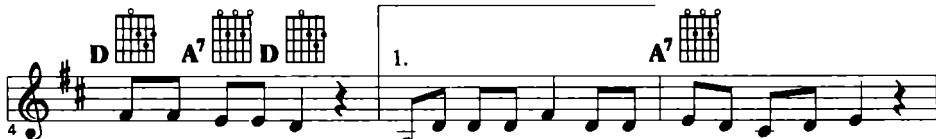
(Doprovod: 5, 1)

Živě

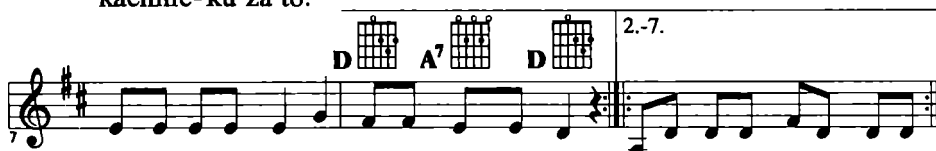
1. Když jsem já sloužil to prv-ní lé-to, vy-slou-žil jsem si

2. Když jsem já sloužil to dru-hé lé-to, vy-slou-žil jsem si

ku-rát-ko za to.
kachnič-ku za to.

A to ku-ře krá-ko-ře bě-há po dvo-ře,

má panenka plá-če do-ma v ko-mo-ře. A ta kačka bláto tlačká

a to kuře krákoře běhá po dvoře, má panenka pláče domav komoře.

3. ... husičku ...

A ta husa chodí bosa, ...

5. ... telátko ...

A to tele hubou mele, ...

4. ... vepřika ...

A ten vepř jako pepř, ...

6. ... kravičku ...

A ta kráva mléko dává, ...

7. ... botičky ...

A ty boty do roboty, ...

KDYŽ JSEM JÁ ŠEL

Česká

TOU PUTIMSKOU BRANOU

(Doprovod: 2)

Zvolna

1. Když jsem já šel tou pu-tim-skou bra-nou, dí-va-ly se

dvě panenky zamnou a volaly: študente, ty malý premian-te!

2. Proč, panenky, proč na mě voláte, pročpak vy mě študovat nedáte,
já vás nesmím milovat, já musím študýrovat.

4. Počkej, holka, však ty budeš plakat,
až já budu kázáníčko kázat,
kázáníčko, kázání o věrném milování.

3. Sedm let jsem v Písku študýroval, ani jednu pannu nemiloval,
jenom jednu měl jsem rád, tu mi přebíral kamarád.

5. Počkej, holka, ty se budeš soužit, až já budu tu mši svatou sloužit
v tom píseckým kostele, první bude za tebe.

ČERVENÁ SE LINE ZÁŘE

Kánon

(Doprovod: 2)

Radostně

sim.

II.

Čer-ve - ná se li-ne zá-ře, čer-ve - ná se li-ne

III.

IV.

zá-ře o - heň, o - heň, hře-je ru-ce, bar-ví tvá-ře. Červe-

Česká

KDYŽ JSEM K VÁM CHODÍVAL

(7, 8)

Hybně

1. Když jsem k vám cho - dí - val přes ty le - sy, ach ou - vej,
bej - va - las, má mi - lá, ve - se - lej - ší, ach ou - vej,

přes ty le - sy, A - le teď jsi, hol - ka ble - dá; snad že ti
ve - se - lej - ší.

sr - děč - ko vy - spat ne - dá, ach ou - vej, vy - spat ne - dá.

2. Když jsem k vám chodíval přes kaluže, ach ouvej, přes kaluže,
bejvalas, má milá, jako růže, ach ouvej, jako růže; ale teď jsi ...

3. Když jsem k vám chodíval pod okýnko, ach ouvej, pod okýnko,
bejvalas, má milá, krev a mlíko, ach ouvej, krev a mlíko; ale teď jsi ...

4. Když jsem k vám chodíval na dvoreček, ach ouvej, na dvoreček,
chodíval za tebou mysliveček, ach ouvej, mysliveček.
Mysliveček šel za lesy, mysliveček šel za lesy,
nynčko má panenka smutek nosí, ach ouvej, smutek nosí.

KDYŽ JSEM JÁ TY KONĚ PÁSAL

Česká

(Doprovod: 1)

Andante

Když jsem já ty ko - ně pá - sal, při - šla na mě dří - mo - ta,

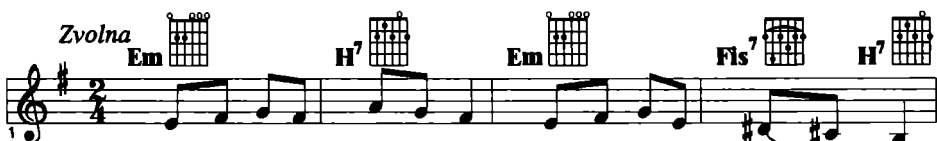
dří - mo, dří - mo, dří - mo - tin - ka, ko - ně ve - šli do ži - ta.

KOULELO SE, KOULELO

Česká

(Doprovod: Ad libitum)

Zvolna

1. Koule-lo se, kou-le-lo, čer-ve-né ja - blí - čko,

ko - mu ty se do-sta - neš, má zla - tá hol - čič - ko?

2. Koulely se, koulely dvě naproti sobě,
komu bych se dostala, než Jeníčku, tobě.

3. Komu bych se dostala, než můj milej, tobě,
ty jsi hezkej, já taky, šikneme se k sobě.

VERSE II

2. Já se na tě nehněvám, ale je mi líto,
že za jinou chodíváš přes zelený žito.

4. Žito, žito žitečko, kdo tě bude vázat?
Můj milej je daleko, musím pro něj vzkázat.

3. Žito, žito, žitečko, kdo tě bude žít?
Můj milej je daleko, musím pro něj jít.

5. Trávo, trávo, travičko, kdo tě bude kosit?
Můj milej je daleko, musím smutek nosit.

Česká

KOLÍBALA BÁBA ČERTA

(Doprovod: 1)

Klidně

Ko-lí-ba-la bá-ba čer-ta na pa-ře-zu du-bo-vým,

ha-jej, da-dej, můj čer - tí-ku, však já na tě ne-po-vím.

KOVÁ SYNEK, KOVÁ VRATA

Moravská balada

(A capella)

Mírně

1. Ko-vá sy-nek, ko-vá vra-ta, rů - že čer - ve - ná,

rů-žič-ko čer - ve - ná, li - li-e, fi - a - la.

2. Ta vrata ze stříbra zlata, růže ...

3. Svítily po celém dvoře ...

4. V celým dvoře i v komoře ...

5. V té komoře bílé lože ...

6. Na tom loži panna leží ...

7. Ta panna má zlatý prsten ...

8. V tom prstenu tráva roste ...

9. Na té trávě chlapec pase ...

10. Pase na ní kozu bílou ...

11. Že pojede za svou milou ...

12. A ten prsten snímat bude ...

13. Kolik pluhů, tolik volů ...

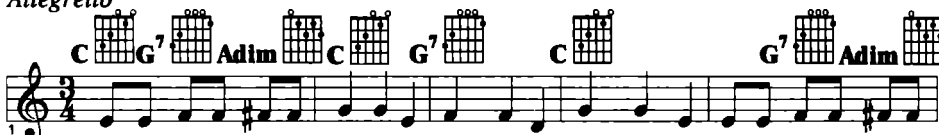
14. Prsten sejmul, ji obejmul ...

KUDY, KUDY, KUDY CESTIČKA

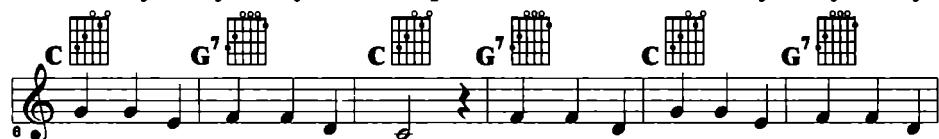
Česká

(Doprovod: 7, 8)

Allegretto

Kudy, kudy, kudy cestička pro mého Hon-zíč-ka, kudy, kudy, kudy

ces-tič-ka pro mi-lé - ho? On hle-dá bo-ha-tý s maš-le-ma

na pa-ty, a-le hod-ná hol-ka spros-tič-ká ne-ní je-ho!

LOUČENÍ, LOUČENÍ

Česká

(Doprovod: 1)

Smutně

1. Loučení, lou-če - ní, což je to těž-ká věc, když se mu-sí roz-lou-čí-ti, když se mu-sí roz-lou-čí-ti s pa-nen-kou mlá - de - nec.

2. Když jsme se loučili,
obá jsme plakali,
obá jsme si bílým šátkem,
obá jsme si bílým šátkem
oči utírali.

3. Když jsme se loučili
pod zeleným dubem:
vždycky jsem ti říkávala,
že ta láska není stálá,
že svoji nebudem.

4. Až já půjdu lesem, budu plakat hlasem;
dám si klobouček na stranu,
na panenku zapomenou a budu zas vesel.

LETĚLA HUSIČKA

Česká

(Doprovod: 1)

Moderato

Le-tě-la hu-sič-ka, le-tě-la z vysoka, ne-moh-la do-le-tět, spa-dla do po-to-ka, spa-dla do po - to - ka.

2. Spadla do potoka, vodičku vypila,
aby ji šenkýři nelili do piva, nelili do piva.

MÁM JÁ V LEVÉ NOZE TRN

Česká

(Doprovod: 5)

Allegro

Mám já v levé noze trn a trn a tr-na-ve-ček, mám já v levé noze trn a trn a trn. Kde máš trn, kde máš trn? Bě-ha-la jsem po há-jíčku, za-pích-la jsem tr-na-več-ku. Mám já v levé noze trn a trn a trn.

The musical score is written in 3/4 time. It features a melody line with lyrics and a guitar accompaniment line with chords. The chords are C, G7, and C. The melody is in G major. The tempo is marked 'Allegro'. The score is divided into three systems. The first system has a measure number '1' at the beginning. The second system has a measure number '7' at the beginning. The third system has a measure number '13' at the beginning.

MALIČKÁ SU

Moravská

(Doprovod: 1, 4)

Moderato

1. Ma-lič-ká su, hu-sy pa - su, tan-co-va-la bych já, až se třa - su, tan-co-va-la bych já, až se třa - su.

The musical score is written in 3/4 time. It features a melody line with lyrics and a guitar accompaniment line with chords. The chords are C, G7, and C. The melody is in G major. The tempo is marked 'Moderato'. The score is divided into two systems. The first system has a measure number '1' at the beginning. The second system has a measure number '7' at the beginning.

2. A že su já malušenká,
[: přesto mě má ráda má maměnka. :]

MARJÁNKO, MARJÁNKO

Česká

(Doprovod: 7)

Mírně

Mar-ján - ko, Mar-ján-ko, Mar-ján-ko má, za - važ mi

šá - te - ček na u - zle dva, za - važ, za - važ, za - važ

dí - tě zla - tý, a - by se ne - mo - hl roz - vá - za - ti.

2. Já bych ti šáteček zavázala,
jen kdyby paňmáma nebránila;
ta naše paňmáma tuze brání,
že nemáš peníze, pole žádný.

2. Paňmámo, paňmámo nebraňte mi,
vždyť já jsem bohatší, nežli jste vy.
Já mám dvě poctivý, zdravý ruce
a vaší Marjánky věrný srdce.

KDYŽ JSEM JEL DO PRAHY

Česká

(Doprovod: 7, 8)

Mírně

Když jsem jel do Pra - hy pro hrách, pro hrách,
Kdy - bych mu byl dá - val o - ves, o - ves,

pa - dl mně na ce - stě va - lach, va - lach.
byl bych měl va - láš - ka po - dnes, po - dnes.

MĚLA JSEM JÁ HULÁNA

Česká

(Doprovod: 5)

Mírně

1 Mě-la jsem já hu-lá-na, mě-la jsem ho rá-da,

5 mě-la jsem já šá-te-ček, já jsem mu ho da-la.

9 Tra-la-la, la-la-la, la-la-lá, tra-la-la-la, lá-la,

13 tra-la-la, la-la-la, la-la-lá, tra-la-la-la, lá-la.

MYSLIVEČEK SKORO VSTÁVÁ

Moravská z Valašska

(Doprovod: 5, 1)

Klidně

1 My-sli-ve-ček sko-ro vstá-vá, na za-jí-čka po-zor dá-vá. *f* My-sli-

6 ve-ček dup, dup, dup, *p* a za-jí-ček cup, cup cup!

2. Šel myslivec do hájčka
a trefil tam na zajíčka.

Mysliveček dup, dup, dup,
a zajíček cup, cup, cup.

MUZIKANTI, CO DĚLÁTE?

(Doprovod: 5)

Vesele

1. Muzikanti, co dělá - te? Muzikanti, co dělá - te, aj, má - te

hus - le a ne - hrá - te, aj, má - te hus - le a ne - hrá - te!

2. Zahréte mně na husličky
a rozveselte ty drožičky.

4. Zahréte mně na tó basu
a rozveselte všecku chasu.

3. Zahréte mně na cimbále,
ať moja milá veselá je.

5. Zahréte mně všeci spolu
a vyprovoďte mě až domu.

MĚSÍČEK SVÍTÍ

Česká

(Doprovod: 7, 8)

Mě - sí - ček sví - tí, já musím jí - ti, za pannou, za pannou, za pa - nen -

kou. Mě - sí - ček za - šel, já jsem ne - do - šel, já jsem za - blou - dil,

mně ji od - lou - dil v ze - le - ném klo - bou - čku my - sli - ve - ček.

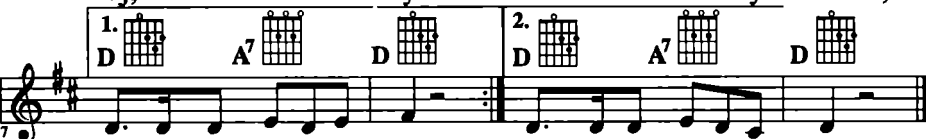
2. Ta naše láska bejvala hezká,
však když se ztratila, co je po ní?
Dej Pán Bůh štěstí, děvčátko hezký,
vždyť jiná růže mně vonět může,
vždyť jiná růžička taky voní.

Živě

1. Na roz-lú-če-ní, mý po-tě-še-ní, po-sta-vím pod ok-ny

máj, ha-by ve-dě-li fa-leš-ný li-di,

že sem já cho-dí-val k vám, že sem já cho-dí-val k vám.

2. Panckýj pacholku, puč mi pistolku,
já si dám jednu ranku,
haby veděli falešný lidi,
že sem měl ve vsi holku.

3. Jeničku hezkyj, jen si zavyskyj,
haž ty vod nás pureš,
haby veděli falešný lidi,
že mě věrně miluješ.

4. Ptáček neseje, zpívá vesele, má milá nevdávej se,
jestli ty se vdáš, na mně nepočkáš, uvidíš, ošidíš se.

Mírně

Na Bílý hoře sedláček voře, má hezkou dceru, dej mi ji, Bože!

Hej, župy, župy, okolo chalupy, hej, župy, župy, žup!

2. Kdybych ji dostal, což bych si vejskal: tři sta tolarů bych s ní vyzejskal. Hej ...

3. Hezká ženuška, tři sta tolarů: dal bych ji vozit v krytém kočáru. Hej ...

4. Lokaje napřed, lokaje za ní; dal bych jí říkat urozená paní. Hej ...

NA TOM NAŠEM DVOŘE

Česká

(Doprovod: 7)

Moderato

1 Na tom na - šem dvoře všecko to krá - koře, i ten ko - hout.
Ne-mů-žu na te-be, po-tě-še - ní moje, za-po-me-nout.

7 Jest-li za - po-me-nu, však dost těž - ce: před-ce mě

12 pro te-be, po-tě-še - ní mo-je, bo - lí srd - ce.

The score is in G major (one sharp) and 2/4 time. It features guitar chords D, A7, and D7. The melody is simple and folk-like. The lyrics are in Czech.

NA TOM PRAŽSKÝM MOSTĚ

Česká

(Doprovod: 5)

Živě

1 Na tom praž - ským mo-stě, roz-ma-rýn-ka ro-ste,
5 žád - nej ji tam ne - za - lej - vá, o - na sa - ma ro - ste,
9 žád - nej ji tam ne - za - lej - vá, o - na sa - ma ro ste.

The score is in G major (one sharp) and 2/4 time. It features guitar chords A, D, E, and A7. The melody is simple and folk-like. The lyrics are in Czech.

2. Já tam tudy půjdu, zalejvat ji budu,
ona se mi zazelená, já ji trhat budu.

NA TU SVATÚ KATERINU

Moravská ze Slovácka

(Doprovod: 5)

Rázně

Na tu svaťú Ka-te - rinu, ka-te - rin-skú ne - dě - lu,
ver-bo - va-li šo-ha - jíč-ka na voj - nu, ver-bo - va-li
šo-ha - jíč-ka na voj - nu. Sama krá-lov-na, sama krá-lov-na
a-by šo - haj-ka, a-by šo - ha-jka
ce-du-lič - ku psa - la, ce-du - lič - ku psa - la,
na voj - nu do - sta - la, na voj - nu do - sta - la.
Čobogaj, nebogaj, čá-ry nebo-gaj, čobogaj, nebogaj, čá-ry nebo-gaj,
čobogaj, nebogaj, čáry nebo-gaj, bogaj, bogaj, bogaj, bogaj, čáry nebo-gaj.

2. Prečo ste ho verbovali, verbovali v nedľu,
[: prečo ste to nenechali na stredú? :]
Sama kráľovna ...

NA TÝ LOUCE ZELENÝ

Česká

(Doprovod: 8)

Moderato

Na tý lou-ce ze-le-ný pa-sou se tam je-le-ni, pa - se
je tam my-sli-ve-ček v kami-zol-ce zelený, zelený, ze-le-ný.

2. Počkej na mě, má milá,
zastřelím ti jelena,
aby se ti zalíbila kamizolka zelená.

3. Počkej na mě, mé srdce,
zastřelím ti zajíce,
aby se ti zalíbila myslivecká čepice.

NESTŮJTE, MLÁDENCI, POD OKNY

Česká

(Doprovod: 8)

Moderato

Ne-stůj-te, mlá-den-ci, pod ok-ny, pojd'te radš'
jest-li vás no-žič-ky bo-le-jí, sed-ně-te
do svět-ni-ce, na žid-li-ce.

2. My jsme k vám nepřišli posedět, my jsme se přišli poptat:
Vy máte tři hezká děvčata, můžem-li jednu dostat?

3. Neber si, Jeníčku, takovou, která je tuze pyšná,
ona by snad ani za tebou ze dveří ven nevyšla.

4. Neber si, Jeníčku, takovou, která je zamračená,
ona by se na tě mračila od rána do večera.

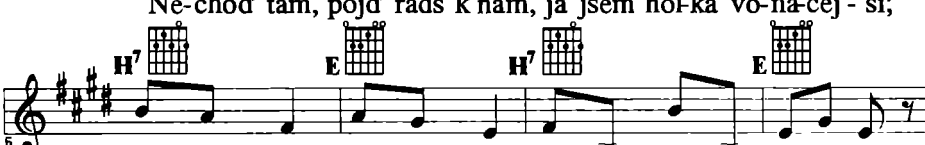
NECHOŇ TAM

Česká

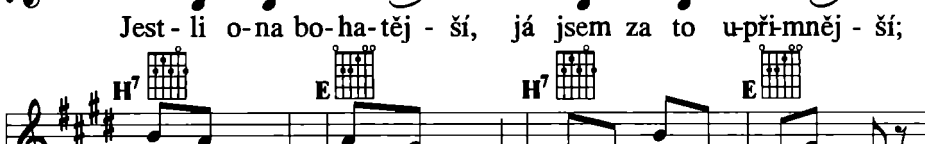
(Doprovod: 5)

Živě

1

5

9

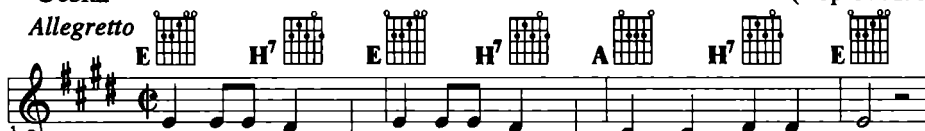
13

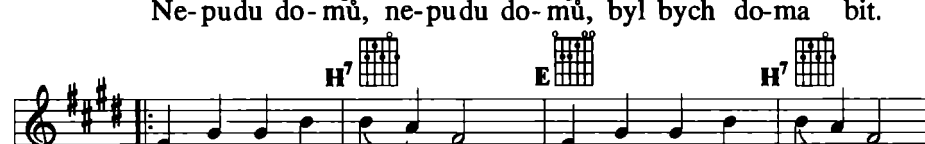
NEPUDU DOMŮ

Česká

(Doprovod: 5)

Allegretto

1

5

9

NEJSI, NEJSI

Česká

(Doprovod: 8)

Živě

1. Nej - si, nej - si, jak jsi se dě - la - la, nej - si,
nej - si, jak se dě - láš; fa - leš - né srd - ce máš,
dar - mo to za - pí - ráš, nej - si, nej - si, jak se dě - láš.

2. Nedbám, nedbám, že mne nemiluješ,
nedbám, nedbám, že mne nechceš;
takových chasníků na každém hřebíku,
jako, jako, jako ty jseš.

OVČÁCI, ČTVERÁCI

Česká

(Doprovod: 1)

Moderato

1. O - včá - ci, čtve - rá - ci,
vy jste na - ši vič - ku i tu čo - čo - vič - ku vy - pás - li.

2. To je lež, jako věž,
nebyla to vička, ani čočovička, byl oves.

NEMELEM, NEMELEM

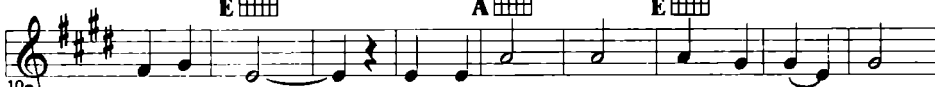
Česká

(Doprovod: 5)

Živě

1

Ne-me-lem, ne-me-lem, ne-me-lem, ne-me-lem, se-bra-la nám

10

vo-da mlejn. — Se-bra-la nám všech-na ko-la

19

i tu pi-lu s van-tro-ka-ma, ne-me-lem, ne-me-lem,

28

ne-me-lem, ne-me-lem, se-bra-la nám vo-da mlejn. —

NESTAREJ SE, ŽENO MÁ

Česká

(Doprovod: 1)

Moderato

1

Ne-sta-rej se, že-no má, že mi nic ne-má-me,

6

za-bi-je-me ko-má-ra, ma-sa na-dě-lá-me.

2. Půl ho dáme do komína, půl ho uvaříme,
nestarej se ženo má, že se nenajíme.

3. Pročpak bych se starala, můj zlatý mužičku,
vždyť mám ještě v komoře z komára nožičku.

NEŤUKEJ, NEŤUKEJ

Česká

(Doprovod: 5)

Živě

Ne-ťu-kej, ne-ťu-kej, na-ši ješ-tě ne-le-že-jí, ne-ťu-kej,
ne-ťu-kej, náš tá-ta je di-vo-kej. Má-me ma-lou le-pe-ni-ci,
je to sly-šet do sed-ni-ci, ne-ťu-kej, ne-ťu-kej, náš tá-ta je divokej.

2. Někdepej, neťukej, naši ještě neležejí,
někdepej, neťukej, naši ještě nespějí.

Až ti naši budou spáti, potom můžeš zaklepat
na okno, na dveře, Andulka ti otevře.

Ó, ŘEBÍČKU ZAHRADNICKÝ

Česká

(Doprovod: 7)

Mírně

Ó, ře-bíč-ku za-hrad-ni - cký, ó, rů-žič-ko vo-ň-a-vá!
Kerak na tě zapome-nu, dyž to není věc možná, věc možná.

2. Zapomenu-li přec jednou, zas mi lidi zpomenou,
žeš bejvala upřímnější, dyž sem chodil za tebou.

Ó, VELVARY

Česká

(Doprovod: 1, 4)

Mírně

1. D A7 D A7

Ó, Vel - va-ry, ó, Vel - va-ry, kde jsou mé to - la -

1. D 2. D A D G D

ry? Ó, ry? Jed jsem, pil jsem, ho-do - val jsem,

A D G D

hez - ké hol - ky mi - lo - val jsem; Vel - va-ry, ó,

A7 D A7 D

Vel - va-ry, kde jsou mé to - la - ry?

PEC NÁM SPADLA

Česká

(Doprovod: 5, 4)

Živě

C G7

1. Pec nám spad-la, pec nám spad-la, kdo-pak nám ji po-sta-ví,

C

sta - rý pe - cař ne - ní do - ma a mla - dý to ne - u - mí.

2. Zavoláme na dědečka, ten má velké kladivo,
dá do toho čtyři rány a už je to hotovo.

OD TÁBORA AŽ K NÁM

Česká

(Doprovod: 5)

Živě

D

Od Tá - bo - ra až k nám, — ces - tič - ka ja - ko

A7

G

D

mlat, — po ní jsem cho - dí - val, za no - cí vo - dí - val,

A7

D

D

svou mi - lou čas - to - krát, — čas - to - krát. —

2. Chodíval, chodíval, klepal na okénko:

Spíš a nebo nespíš nebo mě neslyšíš,
má zlatá panenko?

3. Já nespím, já nespím, já tě dobře slyším,
jenomže já tobě, potěšení moje,
otevřítí nesmím.

4. Když mně neotevřeš, tak s Pánembohem lež.
Nepůjdu já k tobě, potěšení moje,
do roka a do dne.

HONZA S FRANTOU

Česká (kánón)

(A capella)

I.

II.

III.

IV.

Hon - za s Fran - tou há - da - li se o če - pi - ce.

OKOLO HRADCE

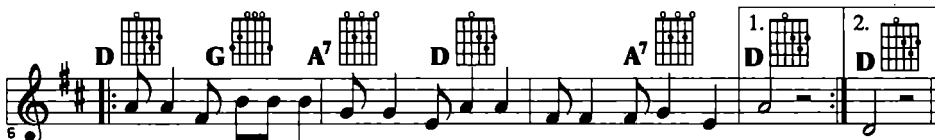
Česká (trio zlidovělé)

(Doprovod: 5)

Marcia

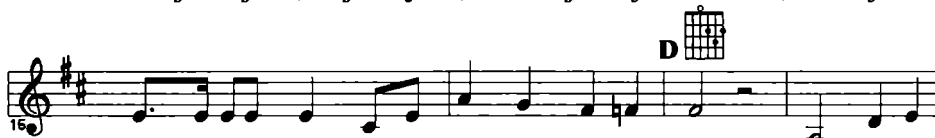
1. O-ko-lo Hrad-cev ma-lé za-hrád-ce ros-tou tam tři rů - že.

Jedna je červená, dru-há je bí-lá, tře-tí kvete mod-ře, ře.

R. Vo-já-ci jdou, vojáci jdou, bože ja-ká je to krá-sa, vo - já-ci

jdou, vojáci jdou pěkně v řa-dách za se - bou, vo - já-ci

jdou, vo-já-ci jdou, kaž-dé dív-čí srd-ce já - sá, když

vo - já-ci jdou, vo-já-ci jdou pěkně v řa-dách za se - bou.

2. Kobyłka malá, kovat se nedá, kováři nechce stát;
tak jako má milá, když se na mě hněvá, hubičku nechce dát.

3. Kobyłka malá kovat se dala, kováři postála,
tak, jako má milá, když se udobřila, hubičku mi dala.

OKOLO SÚČE

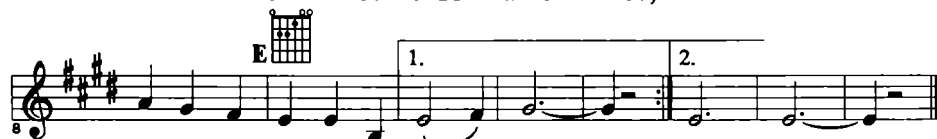
Moravská

(Doprovod: 2. 8)

Svěže

1. O-ko-lo Sú-če vo-děn-ka te - če, — zká-zal ně

sy-ne-ček, že už ňa ne - chce, — ne - chce. —

2. Když ty ňa nechceš, já o ťa nedbám,
smutek neponesu, ani ho nemám.

4. Milovala sem ťa, bylo to špásem,
nevěděls, synečku, že falešná sem.

3. Proč bych já přesmutná smutek nosila,
gdyž sem ťa, synečku, nemilovala.

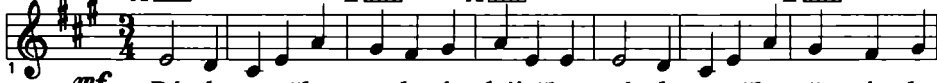
5. Falešná sem byla, falešná budu,
chlapce sem šidila a šidit budu.

PÁSLA OVEČKY

Česká

(Doprovod: 8)

Moderato

mf Pá-sla ovečky v zeleném háječku, pá-sla ovečky v černém le-

se. *f* Já na ni dupy, dupy, dup, *p* o-na zas cupy, cupy, cup, *mf* houfem

ovečky, se-ber-te se všecky, hou-fem ovečky, se-ber-te se

PLAVALA HUSIČKA PO DUNAJI

Česká

(Doprovod: 8)

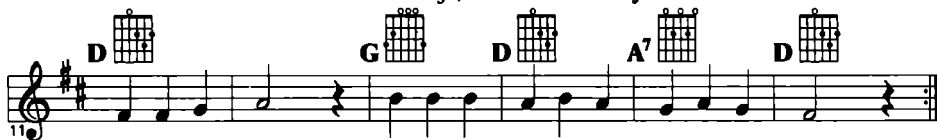
Hybně

1. Pla-va - la hu-sič-ka po Du-na - ji, hou - sát - ka

se za ní ko-lé-ba - jí, mys-li - ve - ček

na ně če - ká, že starou zastřelí, mladé ne - chá.

2. Počkej, myslivečku, povím na tě,
žeš prodal jedličku nastojatě,
povím na tě v kanceláři,
žeš prodal jedličku hospodáři.

PEKLA VDOLKY

Česká

(Doprovod: 5)

Vesele

1. Pekla vdolky z bí-lý mouky, sy - pa - la je per-ní-kem,

há - ze - la je Hon - zíč - ko - vi o - tev - ře - ným o - kýn - kem.

2. Jez, Honzíčku, jsou dobrý,
jsou perníkem sypaný,
budou-li ti dobře chutnat,
jsou tam ještě takový.

POD NAŠÍM OKÝNKEM

Česká

(Doprovod: 5)

Allegretto

1 Pod na-ším o-kýn-kem, ros-tou tam dvě rů-že, pod na-ším

6 o-kýn-kem ros-te tam štěp. Jsou na něm jab - líč - ka,

11 trhá je Ančička. Jsou dobrá, jsou sladká, jsou ja-ko med.

POČKEJ, JÁ POVÍM

Česká

(Doprovod: 7)

Mírně

1. Poč-kej, já po-vím, žes na mně lou - dí-val, poč-kej, já

6 po-vím, žes na mně chtěl; v zahrádce rů-žičku, po ces-tě

12 hu - bič - ku; poč - kej, já po - vím, žes na mně chtěl.

POD NAŠIMA OKNY

Česká

(Doprovod: 1)

Moderato

1. Pod na-ši-ma ok - ny te-če vo-dič-ka, na-poj mně, má
mi - lá, mé-ho ko-níč - ka! Já ho ne-na-po-jím, já se
ko-ně bo-jím, já se ko-ně bo - jím, že jsem ma-lič - ká.

2. Můj koníček vraný, ten nic nedělá, jenom když mu řekneš, že jsi má milá.
On ti hlavu sehne, ani se ti nehne, ani se ti nehne, holka rozmilá.
3. Pod našima okny teče roste oliva, pověz mně, má milá, kdo k vám chodívá?
K nám nikdo nechodí neb o mne nestojí, neb o mne nestojí, že jsem chudobná.
4. Pod našima okny roste růže květ, pověz mně, má milá, proč tě mrzí svět?
Mě svět nic nemrzí, ale srdce bolí, ale srdce bolí, plakala bych hned.

PRŠÍ, PRŠÍ

Slovenská

(Doprovod: 4)

Mírně hybně

1. Pr-ší, pr-ší, len sa le-je, ne-za-tvá-raj, mi-lá, dve-re;
mi - lá má, du - ša má, ne - za - tvá - raj pred na - ma.

2. Keď som išiel od Zuzičky,
štrngaly mi ostrožičky,
štrngaly, brnkaly,
sivé očka plakaly.
3. Svätý Jane! ja Ťa prosím,
ja to dievča dostať musím:
hoc mi bráni otec, mať,
ja to dievča musím mať.

POD TÝM NAŠÍM OKENEČKOM

Slovenská

(Doprovod: Ad libitum)

Mírně

1. Pod tým na-ším o - ke - neč - kom bý - vá vel - ký mráz,
a v tej na - šej stu - de - neč - ke nie - to vo - dy zas.

Vezmem si ja se - ke - reč - ku, pre - ru - bem tu stu - de - neč - ku,

a v tej na - šej stu - de - neč - ke bu - de vo - da zas.

2. Pod tým našim okenečkom z bielej ruže kvet,

povedz mi, moja milá, čo ťa mrzí svet?

[: A mňa svet ten nič nemrzí, :] len mňa moje srdce bolí,

plakala bych hned.

3. Pod tým našim okenečkom biela lalija,

povedz mi, moja milá, kto k vám chodíeva?

[: A k nám nikto nechodíeva, :]

lebo sa mňa každý bojí, že som chudobná.

SIVÁ HOLUBIČKO, KDES BYLA

Moravská

(Doprovod: 1 a 2)

Andante

Sivá holubičko, kdes byla, sivá holubičko, kdes byla?

Kdes ty svoje popelavé peří, kdes ty svoje popelavé peří ztratila?

PTALA SE ZUZANA KUBY

Česká

(Doprovod: 5)

Živě

1 Pta-la se Zu-za-na Ku-by, Ku-by, jest-li má ve-ver-ka

7 zu-by, zu-by. Což-pak jsi, Zu-za-no, hlou-pá, hlou-pá,

13 kdo se jí na zu-by kou - ká. Já ne, já ne, to ty, to ty,

18 zou-va-las' mi vče-ra bo-ty, já ne, já ne to ty, to ty, zou-va-las' mi

23 je. Zou-va-las' mi bo-tič-ky, dá-va-las' mi hu-bič-ky,

26 já, ne, já ne, to ty, to ty, zou-va-las' mi je.

ROSTÓ, ROSTÓ

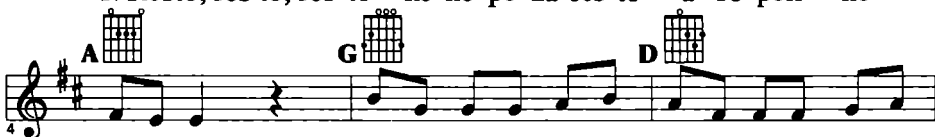
Moravská z Hané

(Doprovod: 2)

Volně

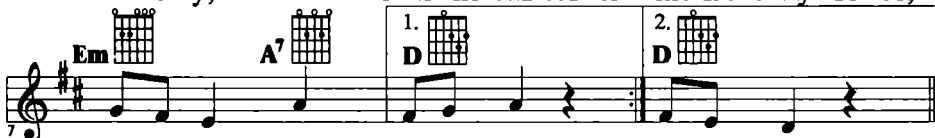

1. Rostó, ros-tó, ros-tó ko-no-pě za ces-tó a só pěk - ně

ze-le-ny,

me-ze ně-ma ros-te mo-dro-o-ky děv-če,

až ve-ros - te,

bu-de my,

bu-de my.

2. Mládenečku mladé, poslechni mé rade,
zanech toho ženění.

Oženíš se jedná, tvářecke ti zbledná,
krása se ti promění.

SEDÍ VRABEC NA KOSTELE

Česká

(Doprovod: 5)

Vesele

1. Se-dí vra-bec na kos-te-le ja-ko mlá-de - nec,

při-le-tě-la k ně-mu vrá-na,

da-la mu vě - nec.

2. Vráno, vráno, já tě nechci,
černé nohy máš,
a já tebe, milý vrabče,
že ty v karty hráš.

3. Já poletím přes vodičku,
nohy umyju,
a ty vrabče, milý chlapče,
prohráš halenu.

ŘEKNI, ŘEKNI, ŘEKNI JÍ

Česká

(Doprovod: 4)

Allegretto

1 **C** **G7** **C** **G7** **C** **G7**

Řekni, řekni, řek-ni jí, ať se vdává, jest-li může, řekni, řekni,

6 **C** **G7** **C** **G7** **C** **G7**

řekni jí, ať se vdává, může-li. Ať se vdává, jest-li může, jest-li u-mí

12 **C** **G7** **C** **G7** **C**

ži-vit mu-že; řek-ni, řek-ni, řek-ni jí, ať se vdává, mů-že-li!

RÁDA, RÁDA, MŮJ ZLATEJ HONZÍČKU

Česká

(Doprovod: 2, 7)

Vesele

1 **C** **A7** **Dm** **G7** **C** **A7**

Rá - da, rá - da, můj zla - tej Hon - zíč - ku, rá - da, rá - da,

7 **Dm** **G7** **C** **G7** **C**

rá - da tě mám! Jest-li to jen prav - da, že mě máš

12 **G7** **C** **A7** **Dm** **G7** **C**

tak rá - da? Rá - da, rá - da, rá - da tě mám.

SPIEVANKY, SPIEVANKY

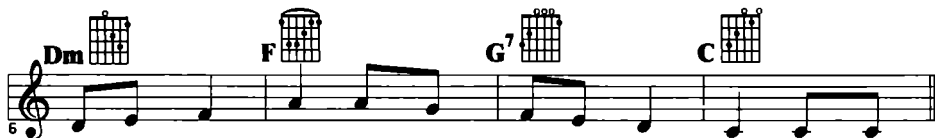
Slovenská

(Doprovod: 1)

Klidně

1. Spie - van - ky, spie - van - ky, kde - že ste sa vza - li,

či ste spad - li s ne - ba, či ste rást - li v há - ji?

2. S neba sme nespadli, v háji sme nerástli,
ale nás mládenci a dievčence naši.

3. Robota, robota, na celý den jej mám,
nechce sa mi robiť, kým si nezaspiem.

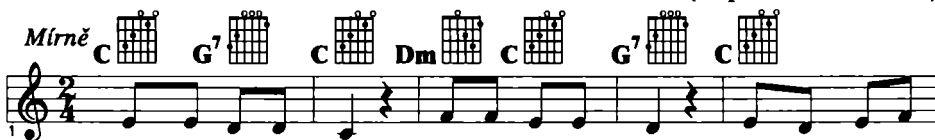
4. Raděj máme pána, ktorý menej platí,
len nech nám dovolí svobodne spievať.

SPI, DĚŤÁTKO, SPI

Česká

(Doprovod: Ad libitum)

Mírně

1. Spi, dě - řát - ko, spi, za - vři o - čka svý! Pán Bůh bu - de

s te - bou spá - ti, an - dě - líč - ci ko - lé - ba - ti, spi, dě - řát - ko, spi!

2. Spi, Jeníčku, spi, zamhuř očka svý,
až se vzbudíš zachvilíčku, dá ti mamička kašičku,
spi, Jeníčku, spi.

STŮJ, BŘÍZO ZELENÁ

Moravská balada

(Doprovod: 4)

Mírně

1. Stůj, bří- zo ze - le - ná; pod měs-teč-kem

Hm

voj-na sil - ná, stůj bří - zo ze - le - ná.

2. ... můj braříček na ni jede, ...
3. ... co on si tam vybojuje, ...
4. ... můj bratříček z vojny jede, ...
5. ... tři jablíčka v ruce nese, ...
6. ... jedno on dal své matičce, ...
7. ... druhé on dal své sestřičce, ...
8. ... třetí on dal své milence, ...

9. ... milenka se rozhněvala, ...
10. ... že všech jablek nedostala, ...
11. ... matička mě vychovala, ...
12. ... sestřička mě kolíbala, ...
13. ... tys mě, milá, nic nedala, ...
14. ... bílý šátek jsem ti dala, ...
15. ... tys ušpinil, já vyprala, ...
16. ... pod městečkem vojna silná, ...

SPADLA MI ŠABLIČKA

Moravská

(Doprovod: 1)

Mírně

1. Spad-la mi šab-lič-ka s vra-né - ho ko-níč-ka, poď mi ju

mi - lá po - dat, já mo - sím ma - ší - ro - vat.

2. Pojď milá, pojď honem,
spadla mi na kámeň,
ať se mi nerozlomí,
palášek ocelový.

3. Jak mu ju podala,
žalostně plakala,
já dybych ťa, synečku,
já nebyla poznala.

ŠLA NANYNKA DO ZELÍ

Česká

(Doprovod: 1)

Allegretto

1. Šla Na - nyn - ka do ze - lí, do ze - lí, do ze - lí, na - tr - ha - la
lu - pe - ní, lu - pe - níč - ka. Při - šel na ní Pe - pí - ček, roz - šla - pal jí
ko - ší - ček: ty, ty, ty, ty, ty, ty, ty to bu - deš pla - ti - ti.

2. Já to platit nebudu, nebudu, nebudu,
radši se dám na vojnu, na vojníčku.
Na vojnu se nedávej, truc rodičům nedělej!
Udělám, udělám, na vojnu se přece dám!

ŠEL ZAHRADNÍK

Česká

(Doprovod: 1)

Allegro

1. Šel za - hrad - ník do za - hra - dy s mo - ty - kou, s mo - ty - kou,
vy - ko - pal tam roz - ma - rý - nu ve - li - kou, ve - li - kou.

2. Nebyla to rozmarýna, byl to křen, byl to křen,
vyhodil ho zahradníček z okna ven, z okna ven.

ŠLY PANENKY SILNICÍ

Česká (trio zlidovělé)

(Doprovod: 1, 4)

Vesele

1. Šly panenky silnicí, silnicí, silnicí, potkali je myslivci,
 myslivci dva: Kam pa-nen-ky, kam jde-te, kam jde-te,
 kam jde-te? Která mo-je bu-de-te, bu-de-te má?
 R. V lese, v le-se, v le-se ze-le-ném to by-lo tam, kde lás-ka
 ho-ří pla-me-nem. To by-lo v há - ji, v mě-sí - ci má -
 ji, to by-lo v há - ji ze-le-ném. To by-lo ném.

2. Ta maličká, ta je má, ta je má,
 ta má oči, jako já, jako já mám.
 Na krku má granáty, granáty, granáty,
 mezi nima dukáty, dukáty jsou.

3. Jakpak já to vyvedu, vyvedu, vyvedu?

Já si pro ni přijedu, přijedu tam.

Čtyřma koňma vranejma, vranejma, vranejma,
 jako sedlák do mlejna, do mlejna jede.

Česká

TAKHLE V ROKYCANECH

(Doprovod: 1 a 8)

Mírně G⁷

Tak-hle v Ro-ky-ca-nech, tak-hle v Ro-ky-ca-nech po-le-hou-čku

C

tan - cu - jou, tak-hle v Ro-ky-ca-nech, tak-hle v Ro-ky-ca-nech

G⁷ C

Rychleji

G⁷ C po-ma-lou-čku pra - cu - jou. *Fine* Má mi-lá má-ti, mám-li muG⁷ C G⁷ C G

dá - ti hu-bič-ku ne-bo dvě, že mi je vrá - tí? Mé mi - lé

D⁷ G D⁷ G D⁷ G

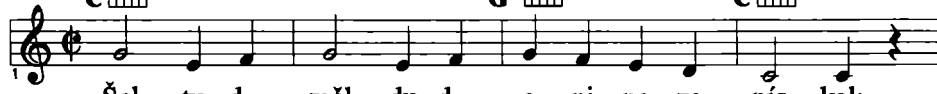
dí - tě, o - ši-dil by tě, dal by ti hu-bičku, za-nechal by tě!

D. C. al Fine

ŠEL TUDY, MĚL DUDY

Česká

(Doprovod: 5, 4)

Hybně G⁷ C

Šel tu-dy, měl du-dy, a - ni ne - za - pís - kal;

G⁷ C

bo - dejž mu ty du - dy ra - rá - šek roz - tříš - kal.

TÁTO MŮJ, MÁMO MÁ

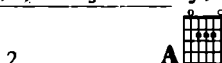
Česká

(Doprovod: 1)

Vesele

1. Táto můj, mámo má, prodejte vo - ly, kupte mi klobouček

sa-mý fá-bo - ry, sa-mý fá-bo - ry. Tra-la - la - la-la,

tra-la - la, tra-la - la - la-la, tra-la - la-la-la-la, tra-la -

la - la-la, tra-la - la, tra-la - la-la-la-la, tra-la - la.

2. [: Táto můj, mámo má, prodejte husy,
kupte mi sukýnku, která mi sluší. :]
Tralala ...

STÁLA BASA U PRIMASA

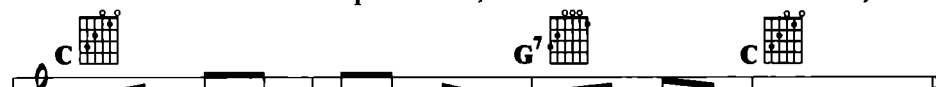
Česká

(Doprovod: 1)

Živě

Stá - la ba - sa u pri - ma - sa, za kam - na - ma stá - la,

když pri - mas - ka za - to - pi - la, ba - sa sa - ma hrá - la.

TEČE VODA PROTI VODĚ

Česká

(Doprovod: 2, 7)

Hybně

Te-če vo-da pro-ti vo-dě, ví-tr do ní fou - ká,
 má pa-nen-ka mo-dro - o - ká z o-ké-neč-ka kou - ká,
 má pa-nen-ka mo-dro - o - ká z o-ké-neč-ka kou-ká.

2. Nekoukej ty z okénečka, vyjdi radši před dům,
 dáš-li mi jednu hubičku, já ti jich dám sedm.

3. Než bych já ti jednu dala, radši ti jich sto dám,
 aby lidé nemluvili, že tě ráda nemám.

TANCUJTE MYŠI

Česká

(Doprovod: 8)

Mírně rychle

Tan-cuj - te, my - ši, kde kte - rá sly - ší;
 kte - rá je hlu - chá, ať ne - po - slou - chá,
 kte - rá je chro - má, ať se - dí do - ma.
 Tan-cuj - te všech - ni, hra - je mu - zi - ka,
 ba - sa s cim - bá - lem bez ka - pel - ní - ka.

TLUČE BUBENÍČEK

Hudba a text K. A. Vinařický

(Doprovod: 1)

Marcia

Chords: D, G, A⁷, D, A, E, A, A⁷, D, A⁷, D, A⁷, Hm, Em, A⁷, D

1 Tlu-če bu-be - ní-ček, tlu-če na bu - ben a svo-lá - vá
 ho-chy: Ho-ši pojd'te ven! Zahrajem si na vojáky, máme pušky
 12 a bo-dá-ky, ho-la, ho-la, hej, ni-kdo ne-meš-kej!

STÁVAJ, JANO, HORE

Slovenská

(Doprovod: 1)

Rázně

Chords: E, H⁷, E, H⁷, E

1 Stá-vaj, Ja-no, ho - re, na ba-ňu klo-pa - jú,
 1. Stá - vaj, Ja-no, ho-re, na ba - ňu klo-pa-jú,
 ak ne-sko-ro prí - deš, fá - rat ti ne-da - jú.
 3 ak ne - sko-ro prí-deš, fá - rat ti ne-da - jú.

2. Neskoro som prišiel, fárať mi nedali,
 ešte ma hutmanskou palicou vyprali.

3. Basoma vám zaňat s vašimi baňami!
 Keď ste ňa nabili, fárajte si sami!

TOVAČOV, TOVAČOV

Moravská z Hané

(Doprovod: 8)

Mírně

1. To-va-čov, To-va-čov, to-va-čov - ský zá-mek, ne - bel bech

vo - já-kem, de - be né ga - lá-nek; hu - já, hu - ja - ja,

hu - já, hu - ja - ja, hu - já, hu - ja - ja, hu - ja - ja - ja.

2. Tovačov, Tovačov, tovačovský hatě,
nemožu, má milá, zapomenót na tě; hujá ...

3. Jednó zapomenu, po drohy spomeno,
po třeti, má milá, slzy mě polejó; hujá ...

TYNOM, TÁNOM

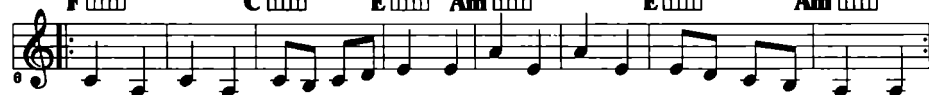
Slovenská

(Doprovod: 4)

Svižně

1. Ty-nom, tá-nom, na ko-peč-ku stála, ty-nom, tá-nom, na mňa po-ze-ra-la.

Ty-nom, tá-nom, ne-po-ze-raj na mňa, ty-nom tá-nom, ne poj-deš ty za mňa.

2. Tynom, tánom, prečo by ja nešla?
Tynom, tánom, však som ja nie pyšná.

Tynom, tánom, kráľovna je pyšná,
tynom, tánom, predsa za muž išla.

Česká

TRAVIČKA ZELENÁ

(Doprovod: 4)

Vesele

1. Travička ze-le-ná, to je moje po-tě-še-ní, travička zelená,

to je mo-je pe-ři-na. Jak jen z ja-ra začne pučít, nechci já se

doma mučit. Tra-vič-ka ze-le-ná, to je mo-je pe-ři-na.

2. Travička zelená, to je moje potěšení, Když si smyslím, na ni sednu,
travička zelená, to je moje peřina. když si smyslím, na ni lehnu:
Travička zelená, to je moje peřina.

UŽ TY PILKY DOŘEZALY

Slezská

(Doprovod: 5)

Živě

1. Už ty pil-ky do-ře-za-ly, už ty mlynky do-mle-ly,

už sed-la-ci vy-mla-ti-li, ma-ju praz-ne sto-do-ly.

2. Jura enom poskakuje,
Hanka se zas jen točí,
muzikanti podřimují,
hrom ať do nich uhodí!

Česká

U PANSKÉHO DVORA

(Doprovod: 2)

Mírně

1. U pan-ské - ho dvo-ra náš Vi-tou - šek vo-rá,

stra-ka-té vo-leč-ky má: až po-le do-vo-rá,

na mě si za-vo-lá, on mě už zda-le-ka zná.

2. Darmo ty, můj milej, Vitoušku rozmilej,
darmo ty na mě voláš:
volej ve dne v noci, není ti pomoci,
mne se nedovoláš.

3. Já už mám jiného, hochu upřímného,
ten je mi nad tě dražší:
víc na mne nevolej, hluboko zavorej
na věky lásku naší.

Česká

VOČI, ČERNÉ VOČI

(Doprovod: 8)

Vesele

Voči, čer-né voči, ty já mám nej-ra-či, rád. A černé

vočičky a bí-lé ručičky, habe se ho-či-ly ně-co dě-lat.

VRŤ SA, DĚVČA

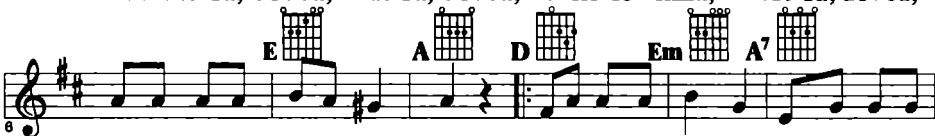
Moravská

(Doprovod: 5)

Rychle

1. Vrť sa, děvča, vrť sa, děvča, o-ko-lo mňa, vrť sa, děvča,

vrť sa, děvča o-ko-lo mňa. Udělej ko-leč-ko, mo-ja ga-lá-

neč-ko, bu-deš mo-ja, bu-deš mo-ja, bu-deš mo - ja.

2. Dyby ne ťa, moja milá, dyby ne ťa,
byli by ňa chytli, do Hradišča odvedli
za regrúta, za regrúta, za regrúta.

3. Ale že si, moja milá, milosrdná,
tys koníčky sedlala a za mnú si prijala
až do Brna, až do Brna, až do Brna.

VODĚNKA STUDENÁ

Moravská

(Doprovod: Ad libitum)

Zvolna

1. Vo-děn - ka stu-de-ná ja - ko led, ja - ko led,

ne - mo - žu, má mi-lá, na te - be za - po - mět.

2. Jednú zapomenu, podruhéj zpomenu,
potřetí, má milá, slzy mne polejů.

VYLETĚLA HOLUBIČKA

Česká

(Doprovod: 1)

Svěže

1. Vy - le - tě - la ho - lu - bič - ka ze ská - ly, ze ská -
ly, pro - bu - di - la mo - dré o - či ze spa - ní, ní.

Chords: C, G7, Am, Em, F, C, Dm, C, G7, C, C.

2. Kdyby byly modré oči nespaly, nespaly,
byly by tu holubičku dostaly.

3. Nebyla to holubička, byl to pták, byl to pták,
když mne nechceš, můj holečku, nechej tak.

4. Když mne nechceš milovati, nechtěj si, nechtěj si,
bude si mne namlouvati hodnější.

VYLETĚLA HOLUBIČKA

Kánon

(A capella)

I. Vy - le - tě - la ho - lu - bič - ka ze ská - ly, ze ská -
ly, pro - bu - di - la mo - dré o - či ze spa - ní, ní.

II.

1. 2.

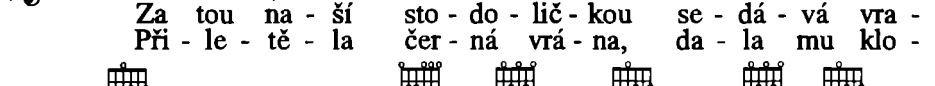
ZA TOUT NAŠÍ STODOLÍČKOU

Jihočeská

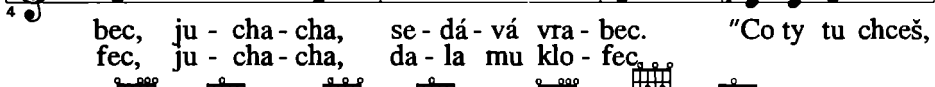
(Doprovod: 5)

Živě

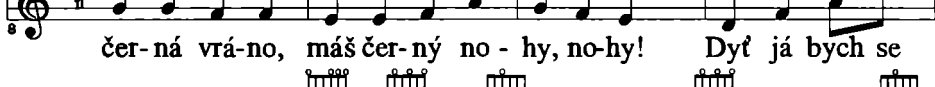
1.

2.

3.

4.

5.

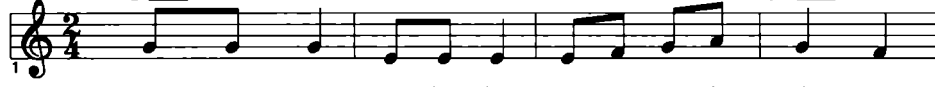
6.

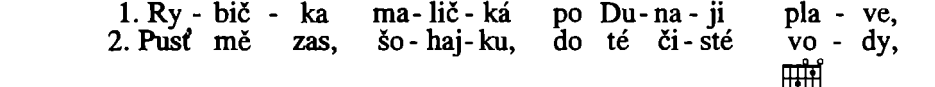
RYBIČKA MALÍČKÁ

Moravská

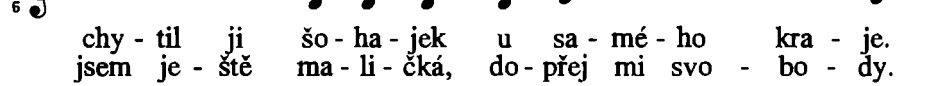
(Doprovod: 1)

Mírně

1.

2.

3.

4.

ZAJÍČEK BĚŽÍ PO SILNICI

Česká z Budějovicka

(Doprovod: 8)

Mírně rychle

Za-jí-ček bě-ží po sil-ni-ci, my-sli-vec čí-há
za pše-ni-ci: Po-čkej ty, za-jíč-ku, já ti dám
rá-nu, až se ti hla-vič-ka u-hne na stra-nu.

UŽ JE TO UDĚLÁNO

Česká

(Doprovod: 5)

Allegro

Už je to u-dě-lá-no, už je to ho-to-vo,
pár va-jí-ček na ren-dlí-ček kou-sek más-la do to-ho.

(To je zlaté posvícení,
to je zlatá neděle,
máme maso a zas maso,
k tomu kousek pečeně.)

ZELENÝ HÁJOVÉ

Česká z Chodska

(Doprovod: 1)

Mírně

1. Ze - le - ný há - jo - vé, byj - va - ly ste mo - je, byj - va - ly ste

mýho srdce po - tě - še - ní. Í - čko huž dlú - hyj čas ne - sly - ším

ptáč - ka hlas, na vo - blo - ze se hu - ká - zal smut - nyj čas.

2. Dostál sem šáteček, v každým rohu kvíteček,

huprostřed bul z rozmarýny pěknýj věneček.

Ten věneček zelenýj, z rozmarýny pletenýj,

ten mi dala moje mjlá pro potěšení.

3. Hdybys mě, má mjlá, má Handulko rozmjlá,

hdybys ty mě jednú v řadě poznát nemohla,

na koníčka vyskočím, bílým šátkem zatočím,

hadyje, má znajmjilejší, s tebou se loučím.

ZPÍVALA BYCH, ZPÍVALA

Česká

(Doprovod: 1)

Mírně

1. Zpí - va - la bych, ne - u - mím, pla - kat se mně ne - chce,

šla bych do - mů, bo - jím se, vlk sto - jí na ces - tě.

2. Zpívala bych, zpívala, ale nemám hlasu,

vzal mi ho náš basista, udělal z něj basu.

ŽEŽULIČKO, KDE JSI BYLA ?

Česká

(Doprovod: 1)

Vesele

1. Že - žu - lič - ko, kde jsi by - la, žes tak dlou - ho
ne - ku - ka - la? A - ja - ja, ku - ku - ku, se - dě - la jsem
na bu - ku, a - ja - ja, ku - ku - ku, se - dě - la jsem na bu - ku.

2. Seděla jsem na větvičce,
volala jsem na myslivce: Ajaja ...

ŽEŽULIČKO

Česká z Plzeňska

(Doprovod: 1)

Mírně

1. Že - žu - lič - ko, kde jsi by - la, žes tak dlou - ho ne - ku - ka - la?
Ku - ku, ku - ku, ku - ku, ku - ku, ku - ku.

2. Seděla jsem na jedličce,
volala jsem na myslivce: Kuku ...

BURÁKY

Traditional, text J. Fallada

(Doprovod: 1, 4)

Marcia

1. Když Se-ver vál-čí s Jihem a zem jde do vál-ky na

po-lích místo bavlny teď rostou bodláky. Ve stínu u silnice vidím

z Jihu vo-já-ky, jak vá-le-jí se klidně a louskaj bu-rá-ky. R. Hej

hou, hej hou, nač cho-dit do vál-ky, je lep-ší doma se-dět a

louskat bu-rá-ky. Hej hou, hej hou, nač cho-dit do vál-ky, je

lep-ší do-ma se-dět a lou-skat bu-rá-ky.

2. Plukovník je v sedle, volá: "Yankeeové jdou,"

mužstvo stále křičí, že dál už nemohou.

Plukovník se otočí a koukne do dálky, 3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít, jak jeho slavná milice teď louská buráky. své milenky a ženy zas půjdem políbit.

R.

Pak zeptaj se tě: "Hrdino, cos dělal za války?"

"Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."

R.

ČERNÝ MUŽ (JOHN BROWN)

Americká lidová, text E. Knos

(Doprovod: 1, 4)

Rázně

1. Černý muž pod bi-čem o-tro-ká-ře žil, černý muž pod bi-čem
o-tro-ká-ře žil, černý muž pod bičem o-tro-ká-ře žil, ka-pi-
tán John Brown to zřel. R. Glo-ry, glo-ry a-le-
lu-ja, glo-ry, glo-ry a-le-lu-ja,
glo-ry, glo-ry a-le-lu-ja, ka-pi-tán John Brown to zřel.

2. Sebral z Virginie černých přátel šik,
prapor svobody tam zdvih.

R.

4. Hrstka statečných však udolána jest,
kapitán John Brown je jat.

R.

3. V čele věrných město Herpers-Fevry jal,
právo, vítězství a čest.

R.

5. Zvony Charlestownu z dále temně zní,
poslední to Johnův den.

R.

6. John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí,
jeho duch však kráčí dál.

R.

ČERVENÁ ŘEKA (RED RIVER VALLEY)

Americká lidová, text Ivo Fischer

(Doprovod: 1, 4)

Moderato

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí, a kde
ční červený kamení, žije ten, co mi jen srdce
ničí, toho já ráda mám k zbláznění. 2. Vím, že

2. Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má děravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.

3. Často k nám jezdívá s kytkou růží
nejhezčí z kovbojů v okolí.
Vestu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.

4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
a kdy prý mu to své srdce dám?
Na to já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.

5. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

HO HO WATANAY

Indiánská ukolébavka, text Pavel Lohonka Žalman

(Doprovod: 4)

Mírně

1. Spin-kej můj ma-lič-ký, máš v o-číh hvěz-dič-ky,

dám ti je do vla-sů, tak u - sí - nej, tak u - sí - nej.

R. Ho ho — Wa - ta - nay, ho ho — Wa - ta - nay,

ho ho — Wa - ta - nay, Ki - o - ke - na, Ki - o - ke - na.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R.

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R.

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R.

HONKY TONKY BLUES

Hudba Jiří Šlitr, text Jiří Suchý

(Doprovod: 3)

♩ = 184

Kaž-dý rá - no na pi - á - no hra-je Jack, hra-je Jack,

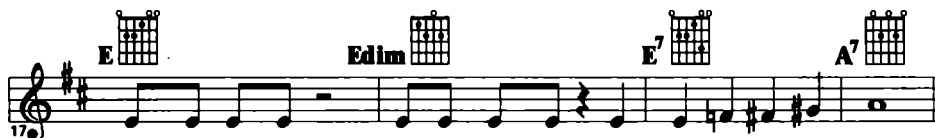
kaž-dý rá - no na pi - á - no hra-je Jack, hra-je Jack,

hon-ky tonk, hon-ky tonk, hon-ky ton-ky blues. *Fine*

Nikom u v do-mě ne-va-dí, že to pi-á-no ne-la-dí,

když hra-je Jack, jak už jsem řek, své hon-ky ton-ky blues.

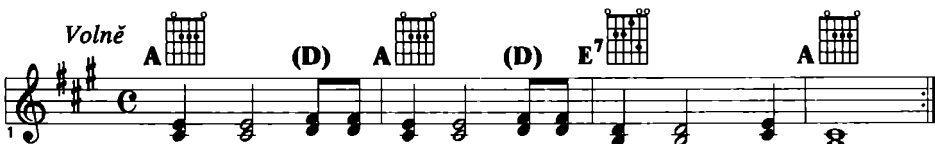
D. C. al Fine

CHAJDA MALÁ

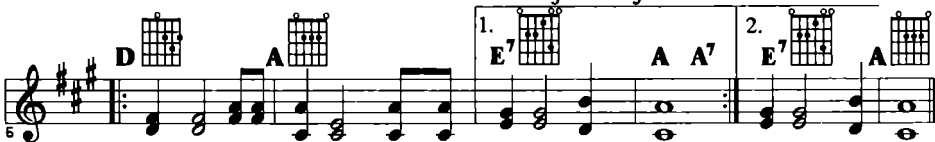
Autor neznámý

(Doprovod: 4)

Volně

1. V dá-li za ho-ra-ma sto-jí chaj-da ma-lá.

Pod ní teče ře-ka, nad ní černá ská-la, černá ská-la.

2. Přišla velká voda, vzala chajdu malou.
Teď dva kamarádi nemaj' si kam lehnout.

3. Smutně bloudí světem, hledaj chajdu svojí.
Tam, kde chajda stála, černá skála stojí.

4. Neplač kamaráde pro tu chajdu malou.
Dřív, než jaro přijde, postavíme novou.

MÁMINY OČI

Hudba V. Kalabis, text J.V. Svoboda

(Doprovod: 1)

Moderato

1. Rá-no vstá-vá ma-min-ka má, slun-ce je-ště spá-vá.

A mě bu-dí dvě slu-ní-čka la-ska-vá a sma-vá.

2. A to září dvě sluníčka
v očích naší mámě.
Celičkový den, ať jsem, kde jsem,
všude hledí na mě.

3. Navečer když slunce zajde,
usne les i kvítí,
ještě nad mou spící hlavou
dvě sluníčka svítí.

CHODÍM PO BROADWAYI

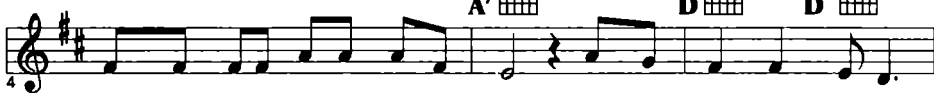
Autor neznámý

(Doprovod: 1, 4)

Marcia

1. Cho-dím po Broad-wa-yi hla-dov sem a tam, cho-dím

po Broadwayi hladov sem a tam, cho-dím po Broad-wa-yi,

po Broadwayi, po Broadwayi hladov sem a tam. R. Sin-gi

jau, jau, ju-pi, ju-pi jau, singi jau, jau, ju-pi, ju-pi jau, singi

jau, jau, ju-pi, jau, jau, jupi, sin-gi jau, jau ju-pi, ju-pi jau.

2. [: Práci nedostanu černou kůži mám, :]
práci nedostanu, nedostanu, protože já černou kůži mám.
R.

3. [: Moje černé děti mají stále hlad, :]
moje černé děti, černé děti, moje děti mají stále hlad.
R.

4. [: A já pevně věřím, že zas přijde den, :]
a já pevně věřím, pevně věřím, že zas černoch bude svoboden.
R.

LOJZA A LÍZA

Traditional, slova M. Bukovič

(Doprovod: 8)

"Lojzo? Hej, Lojzo!" "Ano, Lízinko."

"Dojdeš pro vodu?" "Už běžím."

"No proto!"

Vesele

2. Tak jí ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak jí ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi jí.

3. A čím ji mám ucpat, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám ucpat, milá Lízo, řekni čím.

4. Kouskem slámy ...
... slámy.

5. Jenže sláma je dlouhá ...
... dlouhá.

6. Tak jí utni ...
... utni jí.

7. A čím ji mám utnout ...
... řekni čím.

8. Sekerou ..
... sekerou.

9. Sekera je moc tupá ...
...tupá.

10. Tak jí nabruš ...
... nabruš jí.

11. A čím ji mám sbrousit ...
... řekni čím.

12. Vem si brousek ...
... brousek.

13. Jenže brousek je suchý ...
... suchý.

14. Tak jej namoč ...
smoč ho.

15. A čím ho mám smáčet ...
... řekni čím.

16. Zkus vodu ...
... vem si vodu.

17. A v čem ji mám přinést ...
... řekni v čem.

18. Vem si vědro ...
... vědro.

19. Vědro má ve dně díru ...
... jak hrom.

MALÉ KOTĚ

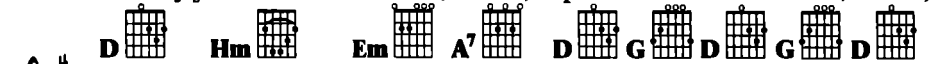
Hudba J. Šlitr, text J. Suchý

(Doprovod: 4)

Svižně

Ma - lé ko - tě mňau, mňau, spa - lo v bo - tě mňau, mňau,
My jsme ko - tě mňau, mňau, spá - ti v bo - tě mňau, mňau,

ne - has co tě mňau, mňau, ne - pá, ne - pá - lí.
po ro - bo - tě mňau, mňau, ne - cha, ne - cha - li.

Fine

To co ko - tě po - ví ti jed - ním pohledem, to my a - ni slo vy

po - vědět ne - svedem. Věz, že ko - tě mňau, mňau,

co spí v bo - tě mňau, mňau, to tě po - tě mňau, mňau,

po - tě, po - tě - ší. Ho - ši a děv - ča - ta

Ko - tě je so - lid - ní,

pěs - tuj - te ko - řa - ta, ze - mě je ku - la - tá a mí - sta je tu dost.
ner - vy vám u - klid - ní, ne - buď - te ne - vlíd ní a hned vás pře jde zlost.

MARNIVÁ SESTŘENICE

Hudba Jiří Šlitr, text Jiří Suchý

(Doprovod: 4)

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 4/4 time. It includes guitar chord diagrams above the notes. The lyrics are in Czech. The first staff starts with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature. The second staff starts with a bass clef. The third staff starts with a treble clef. The fourth staff starts with a bass clef. The lyrics are: 1. Mě-la vla-sy sa-mou lok-nu, já, je-je, rá-no při-stou-pi-la k ok-nu, já, je-je, vla-sy sa-mou lok-nu mě-la a na nic víc ne-my-sle-la a na nic víc ne-my-sle-la, já, já, já.

1. Mě-la vla-sy sa-mou lok-nu, já, je-je,
rá-no při-stou-pi-la k ok-nu, já, je-je,
vla-sy sa-mou lok-nu mě-la a na nic víc ne-my-sle-la
a na nic víc ne-my-sle-la, já, já, já.

Každou sloku o půltón výše

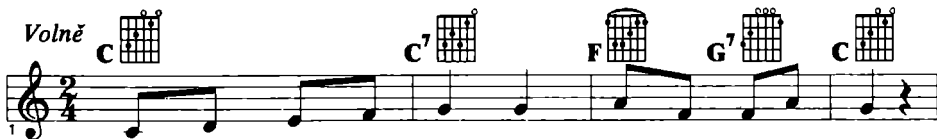
2. Nutno ještě podotknouti, já, jeje,
že si vlasy kulmou kroutí, já, jeje.
Nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, já, já, já.
3. Jednou vlasy sežehla si, já, jeje,
tím pádem je konec krásy, já, jeje.
Když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, já, já, já.
4. O vlasy už nestará se, já, jeje,
a diví se světa kráse, já, jeje.
Vidí plno jinejch věcí a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, já, já, já.

MUZIKANT

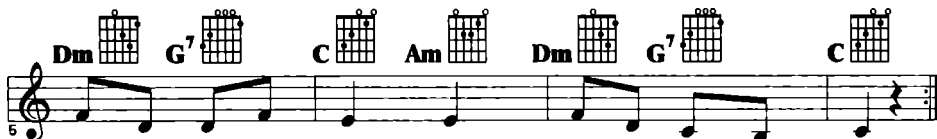
Hudba Emil Hradecký, text Jan Hostáň

(Doprovod: 1)

Volně

1. Kdybych já měl ba - su, žil bych ja - ko král,
brum, brum, brum, brum, brum, ta - dy, da - dy dá,

od čas - né - ho rá - na na ba - su bych hrál:
co ta ba - sa bru - čí, co si po - ví - dá?

2. Kdybych já měl buben, já bych bubnoval,
že by na mne každý ve vsi huboval.
Buma, buma, buma, buma, buma, bum,
bubeník hrá sobě i všem sousedům.

3. Že já nemám trubku, ani bubínek,
jenom jsem si utrhl z keře lupínek.
A když kráčím lesem, nic si nestýskám:
já si na lupínek taky zapískám.

4. Kdybych já měl housle, jako cikáni,
celý den bych hrál si v lese na stráni:
fidli, fidli, fidli, fidli, fidličky,
co si skřivan zpívá, hrají housličky.

5. Kdybych já měl trubku, tákhle velikou,
všechny bych vás těšil pěknou muzikou:
tradá, tradá, tradá, tramta ratatá,
poskočte si, děti, jako kůzlata.

NÁMĚŠŤ

Hudba i text Jaroslav Hutka

(Doprovod: 1)

Volně

1. Krásný je vzduch, krásnější je moře. Co je nejkrásnější,

co je nejkrásnější, u-smě-va-vé tvá - ře.

2. Pevný je stůl, pevnější je hora.

Co je nejpevnější? Ta člověčí víra.

4. Mocná je zbraň, mocnější je právo.

Co je nejmocnější? Pravdomluvné slovo.

3. Pustá je poušť i nebeské dálky.

Co je nejpustější? Žít život bez lásky.

5. Velká je zem, šplouchá na ní voda.

Co je však největší? Ta lidská svoboda.

NEPOŘÁDNÝ KRTEK

Hudba Josef Krček, text Jiří Havel

(Doprovod: 5)

Vesele

1. By - lo rá - no a byl čtvrtek. Já - ký krás - ný den!

2. Když jsem se pak vra - cel zpát - ky, kr - tek už byl pryč.

Před cha - lu - pou le - zl kr - tek prá - vě z dí - ry ven.

Laj - dák je - den! U hro - mád - ky ne - chal le - žet rýč. *Fine*

"Kdo tě pus - til do za - hra - dy?" zlost - ně jsem se ptal.

O - brá - til se ke mně zá - dy a ryl klid - ně dál.

D. C. al Fine

NIAGARA

Hudba a text Eduard Ingriš

(Doprovod: 1, 9)

Zvolna

1. Na bře-hu Ni-a-ga-ry sto-jí tu-lák sta-rý, na svou
 prv-ní lás-ku vzpomí-ná. Jak tam stá-li spolu, dí-va -
 li se dolů, až jim půlnoc spad-la do klí - na. R1. Teskně
 hu-čí Ni - a - ga - ra, tesk - ně hu-čí do no -
 ci, ko-mu vá-šeň v srd - ci há - rá, to-mu
 ne - ní po-mo - ci, ko - mu ci.

R2. Střemhlav do propasti padá proud,
 na něm vidím tebe, děvče plout,
 [:škoda, že ten přelud krásný nelze obejmout.:]

2. Osud tvrdou pěstí zničil lidské štěstí,
 i ten nejkrásnější jara květ.
 Ten můj kvítek jara vzala Niagára,
 ta jej nenavráť nikdy zpět.

R1. Teskně hučí ...

OKOŘ

Autor neznámý

(Doprovod: 4)

Marcia

D

A⁷

19   bí-lá pa-ní šla už dáv-no spát. Ta mě-la ve zvy-ku,

22   po-dle své-ho bu-dí-ku, o půl-no-ci cho-dit stra-ší - vat.

26   Od těch dob, co jsou tam tram - po-vé, ne-smí z hra - du

28   pryč. A tak do-le v pod - hra-dí se še-ri-fem do-vá-dí,

31   on jí se - bral od kom - na - ty klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes,
nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici.

R.

OPOUŠTÍM SVŮJ RODNÝ KRAJ

Autor neznámý

Moderato

(Doprovod: 4)

[illegible]

1. O-pou-štím svůj rod-ný kraj, ran-če, o-hra-du i
Pu-tu - ji dál ke hvěz-dám, ces-tu svo-ji sám ne-

The first staff of music is in treble clef with a key signature of one sharp (F#). It begins with a 6/8 time signature. The melody consists of eighth and quarter notes. Above the staff, four chord diagrams are shown: D major, A7 major, D major, and D7 major. The staff ends with a double bar line and a repeat sign.

stáj, o-pou-štím svou rod-nou sa-va - nu.
znám, ka-ma - rá - dům na-vždy sbohem dám.

R. Oh, fa-re -
(fé-r-vel)

The first staff of music is in G major (one sharp, F#) and 2/4 time. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp. The melody consists of the following notes: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), A4-G4 (beamed eighth notes), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (half). Above the staff, there are two guitar chord diagrams: a G major chord (G-B-D) and a D major chord (D-F#-A). The staff is labeled '10' at the bottom left.

well, fa-re - well, oh, fa-re - well,

ko-níč - ku můj mi-lý

The first staff of music is in treble clef with a key signature of one sharp (F#). The melody begins on a whole note G4, followed by a half note A4, and then a half note B4. This is followed by a whole rest. The melody then continues with a half note D5, a half note E5, and a half note F#5. Above the staff, three guitar chord diagrams are shown: A7, D, and D7, corresponding to the notes in the melody.

na ces-tu se dej!

Ces-ta má je ne-zná - má, po-se -

tá je hvěz-da - ma a v těch hvězdách za-set o-sud můj.

2. Cesta má je zlatý důl, vzdálená života půl,
zlatou stezku mou mně ozáří.
Lepší je kuň, než žena, nepotřebuje věna,
stačí mu jen otýpka sena.

3. Když projíždím Texasem nad hlavou točím lasem,
kolt můj visí nízko pod pasem.
Když jsem kolty tasit měl, černý Jack mě předešel,
a já s kulkou k zemi klesl jsem.

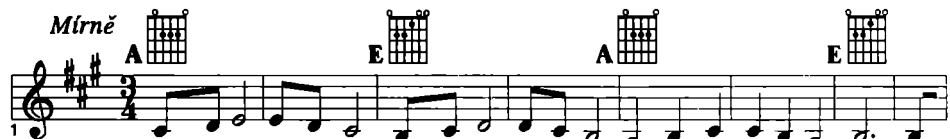
4. Děvče, o kterém já sním, víc už nikdy nespátřím,
kamarádi, já už umírám.
Naposlad zřím rodný kraj, ranče, ohradu i stáj,
naposled zřím rodnou savanu.

PÍSNÍČKA ČESKÁ

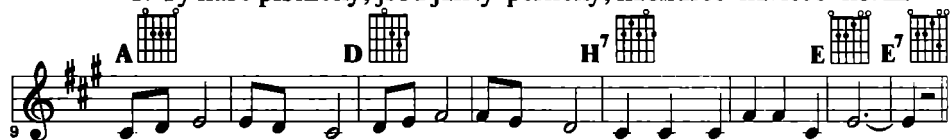
Hudba i text Karel Hašler

(Doprovod: 2, 7)

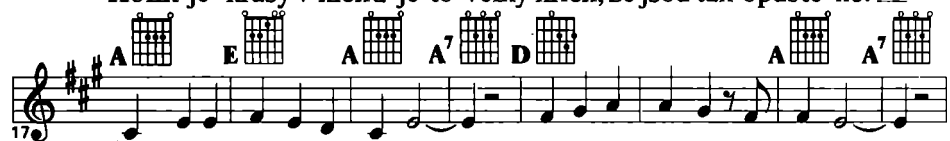
Mírně

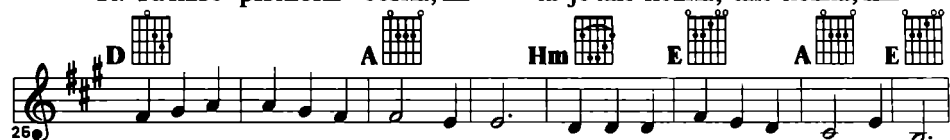
1. Ty naše písničky, jsou jak ty perličky, našňůrce navleče-né. —

Kolik je krásy v ní, a je to velký hřích, že jsou tak opuště-né. —

R: Ta naše písnička česká, — ta je tak hezká, tak hezká, —

tak ja-ko na louce ky-tič-ka, vyrostla ta na-še pís-nič-ka.

Až se ta písnička ztratí, — pak už nic nebudem mít, —

jestli nám zahyne, všechno s ní pomine, potom už nebudem žít. —

2. Zpívejte lidičky, ty naše písničky,
z Moravy, Slovenska, z Čech,
ta naše písnička, je sice prostičká,
ale je nejhezčí z všech.

RODNÉ ÚDOLÍ

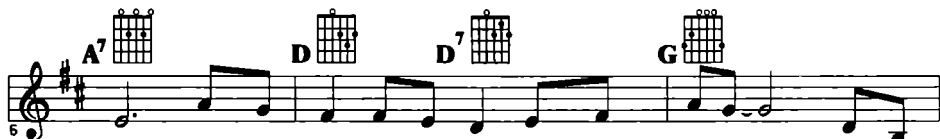
Traditional, text E. Knos

(Doprovod: 4)

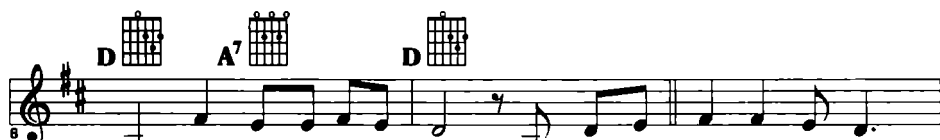
Moderato

1. Cesta má předemnou v dáli mizí, každý krok v srdci mém zabo-

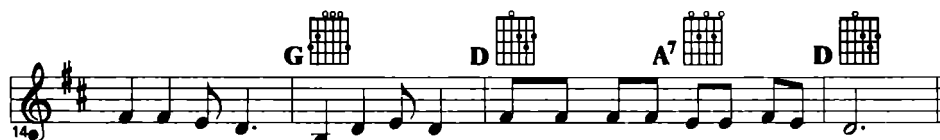
lí, za-krát - ko bu-de mi vše-chno ci-zí, ne-spat -

řím své rod-né ú-do - lí. R. Za-vo-lám na-shle-da-nou,

na-shle-da-nou, na-shle-da-nou rod-né ú-do - lí. Za-vo-lám

nashledanou, nashledanou, při vzpomínce srdce zabo - lí.

2. Oči mé nevidí, jak se strnává,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá,
rodnému údolí sbohem dát.

R.

3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví?
Nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

(moh' bych žít v svém rodném údolí.)

R.

SEVERNÍ VÍTR

Hudba J. Uhlíř, text Z. Svěrák

(Doprovod: 7)

Volně

1. Jdu s dě-ra-vou pa-tou, mám ho-reč-ku zla-tou, jsem
pod sněhem ml-čí, tam sto-py jsou vl-čí, tam

chu-dý, jsem sám, ne-mo-cen. Hla-va mě pá-lí a
zby-teč-ně bu-deš mi psát. Sám v dře-vě-né bou-dě sen

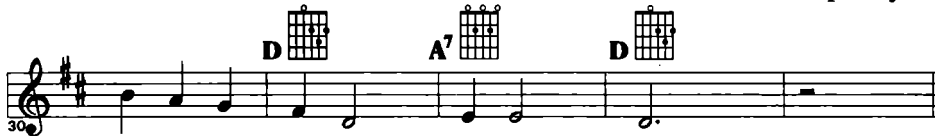
v modravé dá-li se les-kne a tře-py-tí můj sen. Kraj
o zla-té hrou-dě já nechám si ti-síc-krát zdát.

2. R. Se-ver-ní ví-tr je krutý, po-čí-tej

lás-ko má s tím. K nohám ti dám zla-té pru-ty

ne-bo se vů-bec ne-vrá - tím.

2. Zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Mám plechovej hrnek a pár zlatech zrnek
a nad hrobem polární zář.

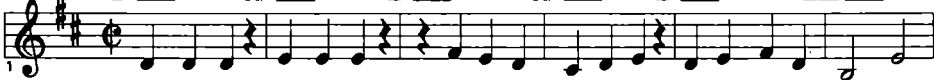
R.

SLUNÍČKO

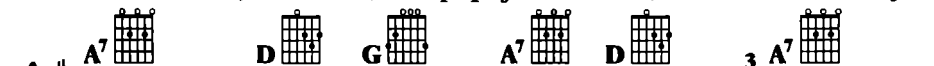
Hudba J. Šlitr, text J. Suchý

(Doprovod: 4)

Vesele

Sluníčko, sluníčko, popojdi maličko, sedíš tu u ces-ty,

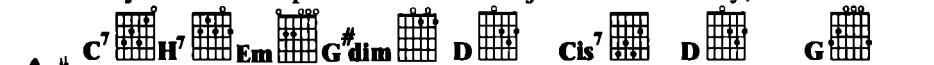
sta-ne se ne- ště- stí, něco tě za- je - de. El-ce po-lce

strejček Nimra koupil šimla v Kadani, a- ni nevíš, jak to šimrá,

když mi lezeš po dlani. Po-dí-vej se zvedá krovky, a-si ně-kam,

po-le-tí, do ne-be či do Stro-mov-ky, há-dej, há-dej,

hádej potře- tí. Ne-vím, ne-vím, nemám zdá - ní, počkej

s na-ta-ženou dlaní. Snad se vrá-tí zachvilič ku, i ty malý

rit.

Rubato

43

D G G^{#dim} D E⁷ B⁷ D G⁷

po-ple-to, le-tí hle-dat os-mou teč-ku. Ne-vrá-tí se,

47

D G⁷ D Gm F^{#m} B⁷ D A⁷ D 3

ne-vrá-tí se, ne-vrá-tí se, ne-vrá-tí se, tak je to.

VESNICKÁ ROMANCE

Traditional, text J. Suchý

(Doprovod: 4)

1

A E

1. Když pr-še-lo, jen se li-lo a

4

E⁷ A A⁷

te-le do - ma ne-by-lo, je-la A - nič - ka na ko -

7

D A E⁷ A

le hle-da-ti te - le na po - le. 2. Na

2. Na poli te-
le nebylo a přelo,
jen se lilo, na poli byl
jen Pepíček, on jí nabí-
dl deštníček.

3. A za ruce
se držíce, došli na o-
kraj vesnice, slunce už za-
se svítilo, nepršelo
a nelilo.

4. Andulko,
mé dítě, vy se mi tu-
ze líbíte, spatřila ma-
lou rybičku, jak polyka-
la vodičku.

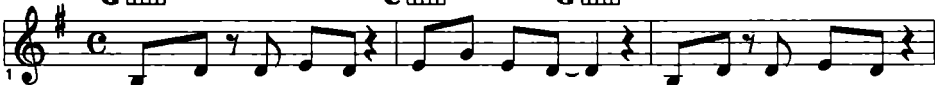
5. A od té do-
by kdekdo ví, že život ne-
ní růžový, že za pecí
je tepleji, než ve švestko-
vé aleji.

TRPASLIČÍ SVATBA

Hudba Jaromír Uhlříř, text Emil Synek

(Doprovod: 11)

Allegro

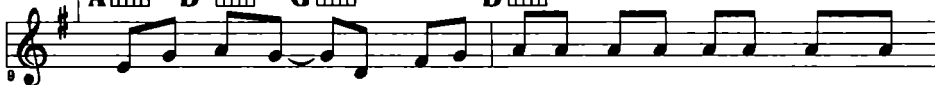
1. V le-se, jó v le-se na jeh-li-čí, — ko-ná se svat-ba
Ma-lou má že-nu, ma-lin-ka-tou, — s malým vě-nem,

tr-pas-li-čí, — žád-ná div-ná — věc to ne-ní, —
ma-lou chatou. — Už jim cho-děj' — te-le grámky, —

Šmud-la už má po voj-ně a tak se že-ní. — *Fine*
už jim hra-jou Men-dels-soh-na

na var-hán-ky. R. Pro-to-že lás-ka, lás-ka, lás-ka v kaž-dém

srd-ci klí-čí, proto-že lás-kou ho-ří i to srd-ce tr-pas-li-čí a kdo se

v té - hle vě-ci jed - no - du - še ne - o - pi-čí, — ten ať se

16. dí - vá, co se dě - je v le - se na jeh - li - cí. _____

2. Mají tam lásku, jako trámek,
pláče tchyňka, pláče tchánek,
šěstíčko přejou mladí, staří,
v papinově hrníčku se maso vaří.

3. V lese, jó v lese ...
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Pijou tam pivo popovický, (ale jen malý),
Šmudla se polil, jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse,
jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.

R.

PARTA Z RANČE YPSILON

Autor neznámý

(Doprovod: 4)

1. Každé rá - no sjíž-dí z hor ta parta z ranče Ypsi - lon,

me - zi ni-ma je-de na ko - ni ten kov-boj jmé-nem John.

2. Tam dole u řeky
stojí opuštěnej srub,
nedávno tam ještě bývala
má plavovlasá Ruth.

4. Vrátiš-li se jednou zpět,
tak přijď se na mě podívat,
tebe, moje plavovlasá Ruth,
budu mít stále rád.

3. Co asi stalo se
s mojí plavovlasou Ruth,
co asi stalo se,
že opustila srub.

5. Tam dole u řeky
stojí opuštěnej strom,
nedávno se na něm oběsil
ten kovboj jménem John.

TISÍC MIL (FIVE HUNDRED MILES)

Hudba a text H. West, český text Ivo Fischer

(Doprovod: 6)

1. V nohách mám už ti-síc mil, stopy déšť a ví-tr
smyl a můj kuň i já jsme cestou zna-ve - ni.
R1. Těch ti-síc mil, těch ti-síc mil má je-den směr a jeden
cíl, bí-lej dům, to ma-lý bí - lý sta-ve - ní.

2. Je tam stráň a přikrej sráz, modrá tuň a bobří hráz,
táta s mámou, který věřej dětskej snům.

R2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil, má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej, známej, bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil, teď mi zbývá jen pár chvil,
cestu znám a ta se tam k nám nemění.

R1.

4. Kousek dál a já to vím, uvidím už stoupat dým,
šikmej štít nad střechy ční k nebesům.

R2.

TŘI CITRÓNKY

Autor neznámý

(Doprovod: 4)

Svižně

1. V jed - né mořské pu - sti - ně ztrosko - tal par - ník v hlu - bi - ně,
jenom tři ma - lé ci - trón - ky zů - sta - ly na hla - di - ně.
R. Rýbaroba, rýbaroba rýbaroba ču ču, rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču - ču,
rýbaroba, rýbaroba, rý - ba - ro - ba ču - ču, zů - sta - ly na hla - di - ně.

2. Jeden z nich povídá: "Přátelé, netvařte se tak kysele,
vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé."

R.

3. A tak se citrónky plavily dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál,
a tak se plavily do dále, až na ostrov korálový.

R.

4. Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera,
sežrala citrónky i s kůrou, zakončila tak baladu mou.

R.

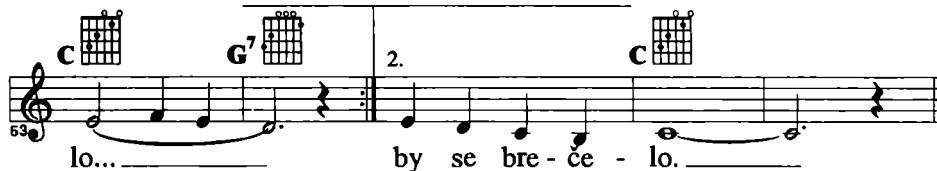
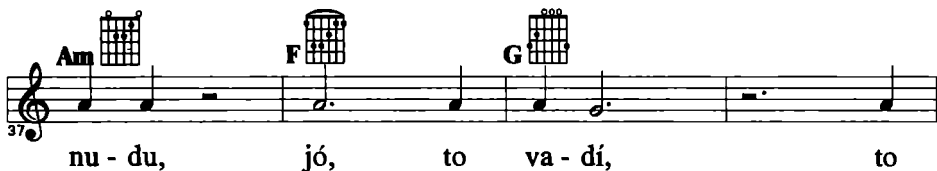
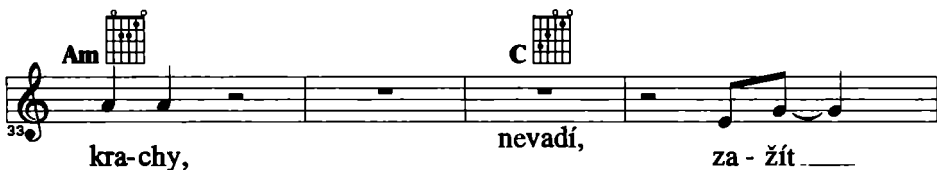
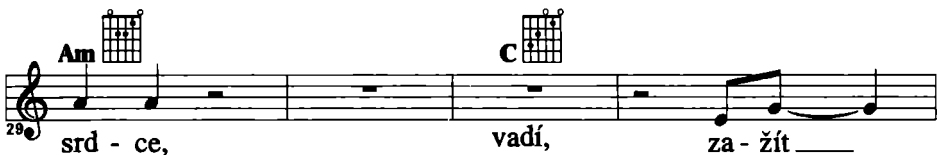
VADÍ, NEVADÍ

Hudba J. Uhlíř, text Z. Svěrák

(Doprovod: 4)

Volně

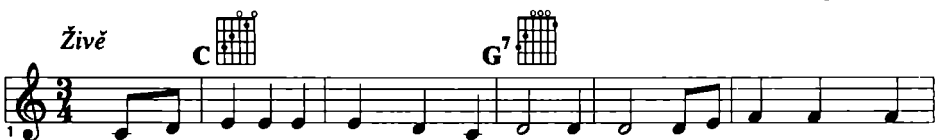

VALČÍČEK

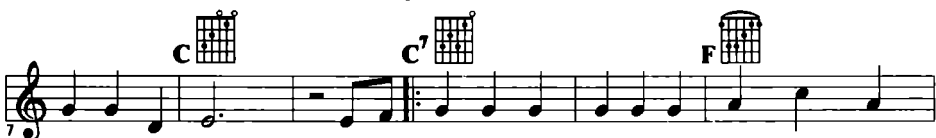
Hudba i slova Jan Nedvěd

(Doprovod: 7)

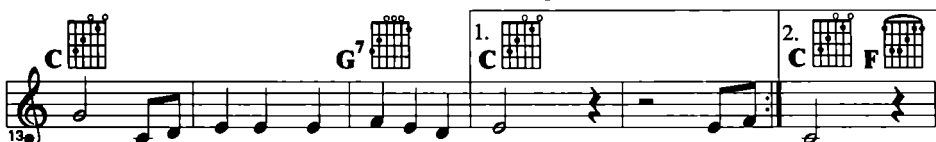
Živě

R. Tuhle písničku chtěl bych ti lás-ko dát, ať ti kaž-dej den

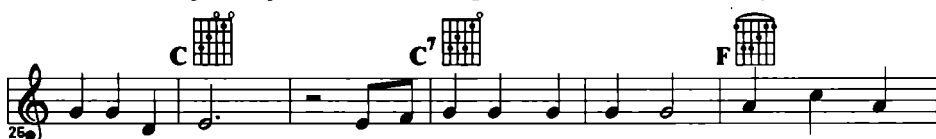
při-po-mí-ná, to-ho, kdo je tvůj, čím ty jsi a kdo má

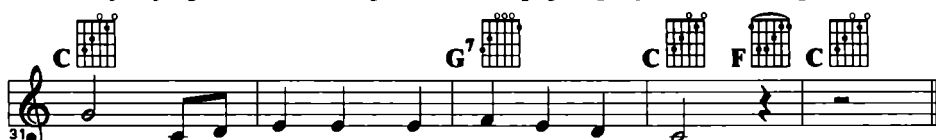
rád, ať ti každéj den připomí-ná, to-ho ná.

1. Kluka ja-ko ty hledám už spou-stu let, ta-ko-vý tro-chu

trh-lý můj já, dej mi ru-ku, pojď, pů-jdem šla-pat náš

svět, i když o-brov-skou prá-ci to dá.

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádnéj ideál.
Hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.
R.

ZLATÉ STŘEVÍČKY

Americká lidová, slova V. Dubský

(Doprovod: 1, refrén 4)

Volně

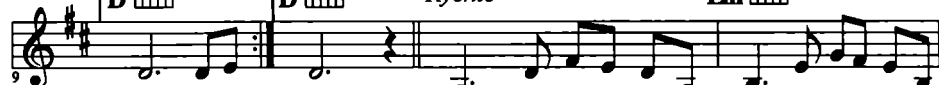
1. Moje střevíčky jsou jako ze zlata, když je mám, při-padám si hrozně
bí-lé ša-ty celé z hedvá-bí ty na-ráz všechny li-di kolem

bo-ha-tá. Ty si vezmu jen v onen slavný den, až si sednem do ko-čá-ru ty a
při-vá-bí. Budu v onen den zá-řít to-bě jen, až si sednem do ko-čá-ru ty a

Rychle

já. Moje já. R. Ach, jsou sa-mé zla-to, ach, ty stojí za to,

zla-té střeví-č-ky na nohou, ty to-lik krásné jsou. Jak se pěkně třpytí,

jak se zlatem svítí, když ty střeví-č-ky pěkně jdou tou zlatou u-ličkou.

2. Na své staré banjo nemám vůbec čas,
je to dávno, co ztratilo svůj zlatý hlas.
V onen slavný den bude nalezen,
až si sednem do kočáru ty a já.

Moje sestra Luce a mladší bratr Ben
budou krásní v těch černých šatech
v onen den. Ale nejvíce zlaté střevíce,
až si sednem do kočáru ty a já.

R.

3. Potom řeknu: "Sbohem, děti, musím jít,
odcházím tam, kde věčně září slunce svit."
Sen je vyplněn, přišel onen den,
kdy si sednem do kočáru ty a já.

Všichni lidé budou mi hned závidět
zlaté střevíčky i zlatých šestnáct let.
Budu bohatá, celá ze zlata,
až si sednem do kočáru ty a já.

R.

DĚDEČKU, DĚDEČKU, KOLEDA

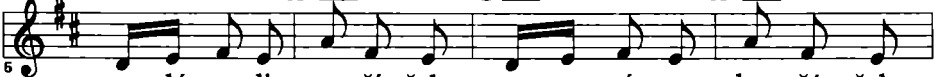
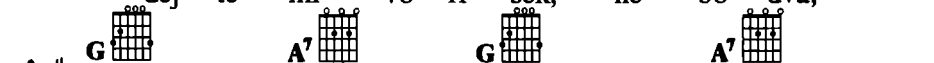
Česká

(Doprovod: 7)

Žertovně

Dě - de - čku, dě - de - čku, ko - le - da,
dej - te mi vo - ří - šek, ne - bo dva;

ne - dá - te - li vo - ří - šek, pro - vr - tá - me ko - ží - šek,

dě - de - čku, dě - de - čku, ko - le - da.

DEJ BŮH ŠTĚSTÍ

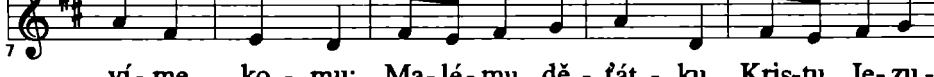
Česká

(Doprovod: Ad libitum)

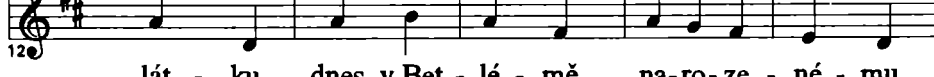
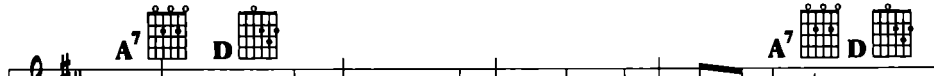
Lento

1. Dej Bůh štěs - tí to - mu do - mu, my zpí - vá - me,

ví - me ko - mu: Ma - lé - mu dě - lát - ku, Kris - tu Je - zu -

lát - ku, dnes v Bet - lé - mě na - ro - ze - né - mu.

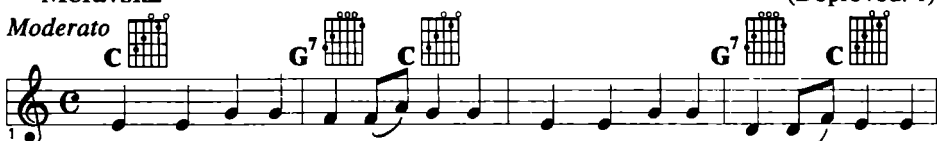
2. On rozdává štědrovníčky,
jabka, hrušky i troníčky,
za naše zpívání, za koledování,
dej vám Pán Bůh své požehnání.

JAK JSI KRÁSNÉ, NEVIŇÁTKO

Moravská

(Doprovod: 1)

Moderato

1. Jak jsi krásné, ne-vi - ňátko, vprostřed bí-dy, ne-bo - žát-ko!

Před te-bú pa-dá - me, da - ry své sklá-dá - me.

2. Já ti nesu dvě kozičky,
by zahrály tvé údičky.
Já zas trochu mlíčka,
by kvetly tvá líčka.

4. A co my ti nuzní dáme?
Darovati co nemáme;
my ti zadudáme,
písně zazpíváme!

3. Já ti nesu veselého
beránka ze stáda svého;
s ním si můžeš hrát,
libě žertovati.

5. Pastuškové mu dudají,
zvuky dud se rozléhají;
slavně dudy dují,
všeci propěvují.

Z JEDNÉ STRANY CHVOJKA

Moravská

(Doprovod: 1)

Živě

1. Z jedné strany chvojka, z druhé boro - věnka, pásli ovce pastuškové,

jedli kaši z hrn-ka, pásli ovce pastuškové, jedli kaši z hrn - ka.

2. Přiletěl k nim anděl, aby jim pověděl,
[: že se Kristus Pán narodil, aby každý věděl. :]

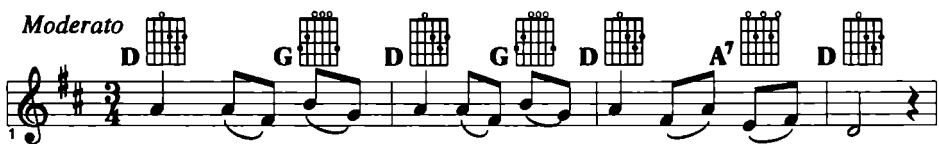
3. A my, hoši malí, rádi bychom brali
[: koledičku na ručičku, kdybyste nám dali. :]

NESEM VÁM NOVINY

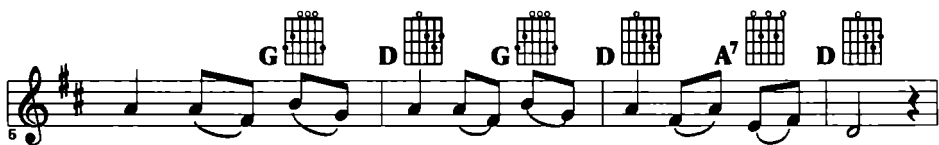
Česká

(Doprovod: 2)

Moderato

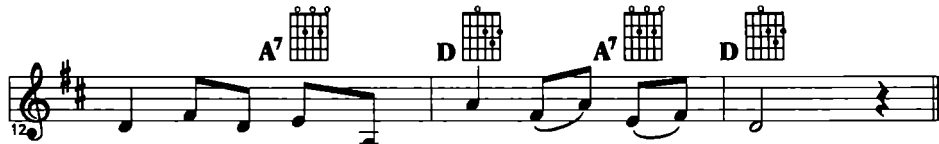
1. Ne-sem vám no-vi - ny, po-slou - chej - te,

z bet-lém - ské kra - ji - ny, po-zor dej - te.

Slyš - te je pil - ně a ne - o - myl - ně, slyš - te je pil - ně

a ne - o - myl - ně, roz - jí - mej - te!

2. K němužto andělé s nebe přišli,
i také pastýři jsou se sešli;
jeho vítali, jeho chválili,
dary nesli.

3. Andělé v oblacích prozpěvují,
narození Páně ohlašují;
že jest narozen, v jeslích položen,
oznamují.

PÁSLI OVCE VALAŠI

Moravská z Valašska

(Doprovod: 1, 4)

Allegretto

1. Pás-li ov-ce Va-la-ši, při bet-lém-ském sa-la-ši.

Haj-dom, haj-dom tyd-li dom, haj-dom, haj-dom tyd-li dom.

2. Anděl se jim ukázal,

do Betléma jít kázal.

3. Vstaňte hore a chodte,

Pána Krista najdete.

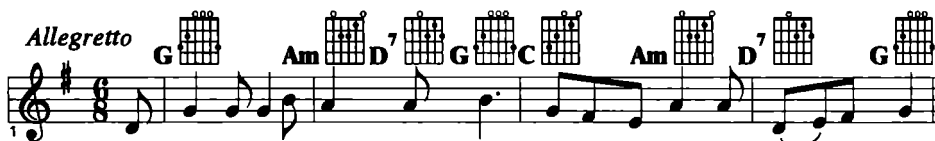
4. On tam leží v jesličkách
ovinutý v pleníčkách.

MY TŘI KRÁLOVÉ

Česká

(Doprovod: 8)

Allegretto

1. My tři králové jde - me k vám: štěstí, zdraví, pře - je - me vám.

2. Štěstí, zdraví, dlouhá léta,
my jsme k vám přišli z daleka.

4. Co ty, černej, stojíš vzadu,
vystřkuješ na nás bradu.

3. Z daleka je cesta naše,
do Betléma mysl naše.

5. A já černej vystupuju
a Nový rok vám vinšuju.

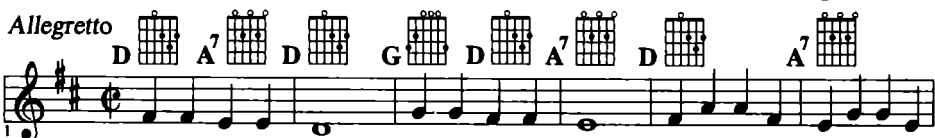
6. A my taky vystupujem
a Nový rok vám vinšujem.

POJĎTE, CHLAPCI, K NÁM

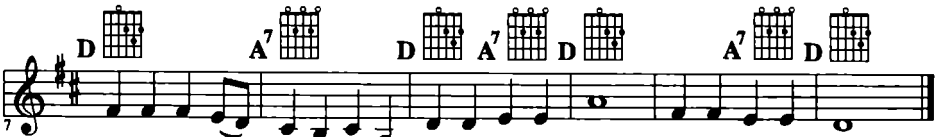
Česká

(Doprovod: 4)

Allegretto

1. Pojdte chlapi k nám, koledy vám dám, po jablíčku, po oříšku,

oblečte se do kožíšků, budem zpíva - ti, koledova - ti.

2. Když je zima, mráz,
slyším divný hlas,
ptáci v půlnoci zpívají,
pastuškové vytrubují.
Co to nového, neslýchaného.

3. V oblacích jasný
anděl se vznáší,
divným hlasem prozpěvuje,
všemu lidu oznamuje:
Narodil se nám spasitel a král!

4. Leží v Betlémě v jeslích na seně,
nemá žádné poduščičky, jenom chatrné plenčičky,
dítě zrozený na ten svět bídný.

UKOLÉBAVKA

Johannes Brahms

(Doprovod: 2, 7)

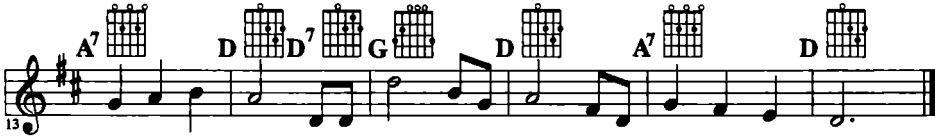
Andante

1. Dobrou noc, už jen spi, měj sen líbez - ný, jdi

děťátko spát, nech se u - kolé - bat. Až zas den přijde k nám, vrátíš

se ku svým hrám, až zas den přijde k nám, vrátíš se ku svým hrám.

ROLNIČKY (JINGLE BELLS)

Americká lidová, text Vladimír Dvořák

(Doprovod: 4)

Moderato

1. Slá - va, už je sněh, je - dem na sa - ních,
Kou - cá na sy - na, u - ši na pí - ná...

klu - ci kři - čí, zvo - nek zní, je - nom tá - ta ztich.
Co to sly - ší v rol nič - kách?

2. Na co vzpo - mí - ná? R. Rol - nič - ky, rol - nič - ky,

kdo pak vám dal hlas? Kaš - pá - rek ma - lič - ký ne - bo dě - da

Mráz? Rol - nič - ky, rol - nič - ky, co to zvo - ní

v nich? Mamin - či - ny pís - nič - ky, vá - no - ce a sněh.

2. Zvonky dětských let, rozezvoňte svět!
Těm, co už jsou dospělí, ať je znova pět!
Zvoňte zlehýnka, stačí chvilinka:
Vzpomínka jak rolničky v srdci zacinká.

R.

RYCHLE, BRATŘI

Česká

(Doprovod: 1)

Allegro

Ry-chle, bra - tří, ry-chle vstá-vej - me, do Be - tlé - ma
 ho-nem chvá-tej - me. Da - ry s se-bou vez-mě-me a Je - žíš-ka
 Dud-laj, dud-laj dud-laj-dá, dud-laj, dud-laj,
 po - zdrav - me, tak-to je - mu zvuč - ně za - hraj - me:
 dud - laj - dá, tak-to je - mu zvuč - ně za - hraj - me!

VESELÉ VÁNOČNÍ HODY

Česká

(Doprovod: Začátek ad libitum, repetice 4)

Volně

1. Ve-se-lé vánoč - ní ho - dy, zpí - vejte dítky ko - le -
Allegretto
 dy, o tom, co se vskutku stalo, že se lidem naro-dilo dě - fát - ko.

2. Potmě leží, nemá svíčky,
 na nebi mu svítí hvězdičky.
 Ty, jenž všechen oděv dáváš,
 samo's nahé a nic nemáš, děťátko.

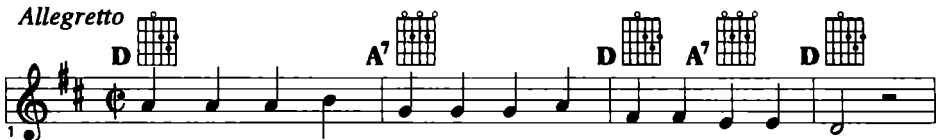
3. Přišli chudí pastouškové,
 zpívali jsou chvály nové;
 vítej nám, andělský králi,
 tebe jsme zdávna žádali, děťátko.

ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ, POKOJ SVATÝ

Česká

(Doprovod: 4)

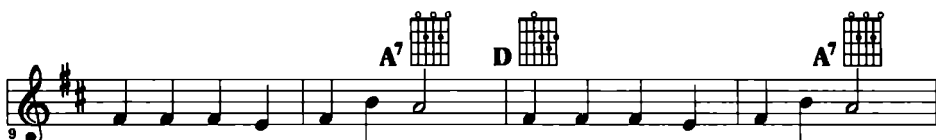
Allegretto

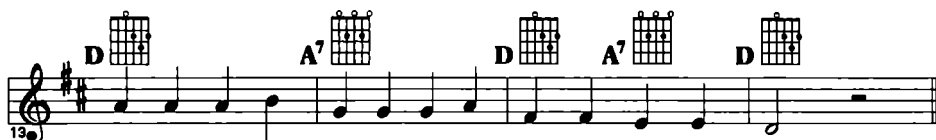
1. Štěs-tí, zdra-ví, po-koj sva-tý vin-šu-je-me vám,

nej-prv pa-nu hos-po-dá-ři, pak va-ším dít-kám!

Zda-le-ka se bé-ře-me, no-vi-nu vám ne-se-me,

co jest se nám při-ho-di-lo v mě-stě Bet-lé-mě.

2. Narodil se tam synáček, posílá mě k vám,
byste mu koledy dali - však já mu ji dám.
Chlebička nechce bráti, nakrmila ho máti,
radš tolárek neb dukátek máte poslati.

3. Pěkně prosím, odbud'te mě, nemám tu kdy stát,
ještě musím do Betléma dítko kolíbat.
Dítko je to bohatý, v nebi vám to zaplatí,
že se budete po smrti s ním radovati.

VESELÉ VÁNOCE

Hudba Jaromír Vornáček, text Zdeněk Borovec

(Doprovod: 1, 4)

1. R. Vá-noce, vá-noce přichá-ze-jí, zpí-vej-me přá-te - lé, po roce

9 vá - noce, vá - noce přichá - ze-jí, šťastné a ve-se - lé. _____

17 1. Proč jen dě-da říct si ne-dá, tlu-če o stůl v před-sí-ni a pak, bě-da,

22 mar-ně hledá kap-ra pod skří-ní. Na-še te-ta pe-če lé-ta na vá-noce

28 vá- noč-ku, ne-rep-tá-me, a-spoň má-me ně-co pro koč-ku. Jó,

2. Bez prskavek tvrdil Slávek na Štědrý den nelze být
a pak táta s minimaxem zavláždil byt.
Tyhle ryby neměly by maso mít samou kost,
říká táta vždy, když chvátá na pohotovost.

3. Jednou v roce na vánoce strejda housle popadne,
jeho vinou se z nich linou tóny záhadné.
Strejdu vida děda přidá "Neseme vám noviny,"
čímž prakticky zničí vždycky večer rodinný.

4. A když sní se, co je v míse, televizor pustíme,
v jizbě dusné všechno usne v blaženosti své.
Mně se taky klíží zraky, bylo toho trochu moc,
máme na rok na klid nárok, zas až do vánoc.

PŘEHLED AKORDŮ

	DUR (C)	MAJ 7 (Cmaj ⁷)	DUR 7 (C ⁷)	DUR 6 (C ⁶)	ZVĚTŠENÝ (C ⁺)	MOLL (Cm)	MOLL 7 (Cm ⁷)	ZMENŠENÝ (Cdim)
C								
Cis Des								
D								
D#s Es								
E								
F								
F#s Ges								
G								
G#s As								
A								
A#s B								
H								

PŘEHLED RYTMŮ

↑ - normální úder nahoru
↓ - silnější úder (přízvuk) dolů
T - tlumení

PALCEM

1	Pochodový	Pr- • ↓	vá •	dru- • ↓	há • T	tře- • ↓	tí •	čtvr- • ↓	tá • T
2	Valčík	Pr- • ↓	vá •	dru- • ↓	há • T	tře- • ↓	tí • T		

ŠPETKOU (TRSÁTKEM)

3	Dolů - nahoru	Pr- • ↓	vá • ↑	dru- • ↓	há • ↑	tře- • ↓	tí • ↑	čtvr- • ↓	tá • ↑
4	Pochod'ák	Pr- • ↓	vá •	dru- • ↓	há • ↑	tře- • ↓	tí •	čtvr- • ↓	tá • ↑
5	Polka	Pr- • ↑	vá • ↓T	dru- • ↑	há • ↓T				
6		Pr- • ↓	vá •	dru- • ↓	há • ↑	tře- •	tí • ↑	čtvr- • ↓	tá • ↑
7	Valčík 2	Pr- • ↓	vá •	dru- • ↓	há • ↑	tře- • ↓	tí • ↑		
8	Valčík 3	Pr- • ↑	vá •	dru- • ↓T	há •	tře- • ↓T	tí •		
9	Triolový	Ta- • ↓	pr- • ↓↑	vá • ↓	ta- • ↓	dru- • ↓	há • ↓		
10	Rock	Pr- • ↓	vá • ↓	dru- • ↓	há • ↓	tře- • ↓	tí • ↓	čtvr- • ↓	tá • ↓
11	Swing	Pr- • ↓	vá •	dru- • ↓T	há • ↑	tře- • ↓	tí •	čtvr- • ↓T	tá • ↑
12	Tango	Pr- • ↓T	vá •	dru- • ↓T	há •	tře- • ↓T	tí •	čtvr- • ↓T	tá • ↑

Poznámka ke druhému vydání

Všeobecná obliba zpěvníku mezi žáky i učiteli si vyžádala druhého vydání.

Doplnili jsme jej o četné zkušenosti pedagogické veřejnosti a přihlédli k požadavkům recenzentů tak, aby ministerstvo školství mohlo zpěvník zařadit mezi schválené učebnice. Došlo tím k některým obsahovým i formálním změnám, což jistě věci prospělo. Znovu připomínáme, že výběr písní do hodiny HV je na úvaze učitele. Ačkoliv je možné doprovázet na různé nástroje, přimlouváme se za doprovod kytarový.

Zpěvník totiž, kromě zpěvu, vede žáky i k aktivnímu muzicírování. Tomu je kytara nejbližší svou finanční dostupností, snadným zvládnutím základních hmatů, možností měnit tóninu kapodastrem, atd. Děkujeme těm učitelům, kteří dětem kytaru přiblíží.

(Pro samouky je vhodná učebnice Petra Jánského: Trampská kytara).

Prameny, ze kterých jsou písně čerpány

Country zpěvník 1 (G a W, 1993), Duo Červánek (Agentura Fox),
Hraje a zpívá Karel Kryl (Panton, 1969), Hraje a zpívá Moravanka (Panton, 1980),
Jan Nedvěd: Brontosauři (Bočan a spol., 1991), Jaroslav Hutka: České a moravské
balady (Šafrán), Karel Kryl (M-art), Myslivecké písně (Supraphon, 1981),
Národní písničky (V. Vilím, 1925), Národní zpěvník (Supraphon, 1982),
Osadní notes (Fr. Kovařík, 1942), Pavel Dobeš: Skupinové foto (FS UMÍ),
Pavel Lohonka - Žalman: Zpěvník (FS UMÍ), Pějme píseň dokola (Supraphon, 1974),
Píseň o rose (Music Cheb, 1993), Písně Jaromíra Nohavici od A do Ž (Hitbox, 1994),
Písničky Fanoše Mikuleckého (Panton, 1987), Písničky Jaroslava Samsona Lenka
(Agentura Fox), Písničky k táborovému ohni (Mladý svět), Písničky Karla Vacka
(Supraphon, 1973), Porta (Supraphon, 1980), Robert Křesťan a Druhá tráva (G a W),
Rosa na kolejích (Supraphon, 1988), Spirituál kvintet: 30 let (?),
Starci na chmelu (Panton, 1964), 62 NEJ (Agentura Fox), Šel tudy, měl banjo
(Music Cheb, 1994), Špalíček národních písní (Melantrich a Ol. Pazdírek),
Trampská romance (Panton), Vánoční koledy (Supraphon, 1985),
V. Klusák: Slovácké písně (Panton, 1981), Zahrají vám písničku (Supraphon, 1985),
Zpíváme s kytarou (SHV), Život je jen náhoda (Music Cheb, 1993)